

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/801**ze dne 11. května 2016****o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair****(přepracované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnicích Rady 2004/114/ES ⁽⁴⁾ a 2005/71/ES ⁽⁵⁾ je zapotřebí provést řadu změn. V zájmu přehlednosti by uvedené směrnice měly být přepracovány.
- (2) Tato směrnice by měla reagovat na nutnost, na kterou bylo poukázáno ve zprávách o provádění směrnic 2004/114/ES a 2005/71/ES, napravit zjištěné nedostatky, zajistit větší transparentnost a právní jistotu a poskytnout konzistentní právní rámec pro různé kategorie státních příslušníků třetích zemí přicházející do Unie. Tato směrnice by tedy měla zjednodušit stávající ustanovení týkající se těchto kategorií a začlenit je do jediného nástroje. Přes rozdíly mezi kategoriemi, na které se tato směrnice vztahuje, sdílejí tyto kategorie i řadu společných charakteristik, což umožňuje stanovit pro ně podmínky v jediném právním rámci na úrovni Unie.
- (3) Tato směrnice by měla přispět ke splnění jednoho z cílů Stockholmského programu, jímž je sblížení vnitrostátních právních předpisů týkajících se podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí. Přistěhovalec ze zemí mimo Unii je jedním ze zdrojů vysoce kvalifikovaných osob, přičemž vzrůstá poptávka zejména po studentech a výzkumných pracovnících. Ti hrají významnou úlohu při utváření klíčového aktiva Unie, lidského kapitálu, a v rámci zajišťování inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, a přispívají tudíž k dosažení cílů strategie Evropa 2020.
- (4) Ve zprávách o provádění směrnic 2004/114/ES a 2005/71/ES bylo poukázáno na určité nedostatky týkající se především podmínek pro přijetí, práv, procesních záruk, přístupu studentů na trh práce během jejich studia a ustanovení o mobilitě v rámci Unie. Bylo rovněž konstatováno, že jsou zapotřebí konkrétní zlepšení týkající se fakultativních kategorií státních příslušníků třetích zemí. Následně širší konzultace rovněž poukázaly na potřebu poskytnout lepší možnosti pro hledání zaměstnání výzkumným pracovníkům a studentům a lepší ochranu au-pair, na které se směrnice 2004/114/ES a 2005/71/ES nevztahují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ Úř. věst. C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 10. března 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (5) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) opatření, která mají být přijata v oblasti azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí.
- (6) Tato směrnice by rovněž měla podpořit mezilidské kontakty a mobilitu jakožto důležité prvky vnější politiky Unie, a to zejména vůči zemím evropské politiky sousedství nebo strategickým partnerům Unie. Měla by více přispět ke globálnímu přístupu k migraci a mobilitě a souvisejícím partnerstvím v oblasti mobility, která poskytují konkrétní rámec pro dialog a spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi, mimo jiné pokud jde o usnadnění a organizaci legální migrace.
- (7) Migrace pro účely stanovené v této směrnici by měla podporovat vznik a získávání nových znalostí a dovedností. Představuje způsob vzájemného obohacení pro dotčené migrující osoby, jejich zemi původu a dotčený členský stát a zároveň prohlubuje kulturní vazby a obohacuje kulturní rozmanitost.
- (8) Tato směrnice by měla pomoci Unii prosadit se jako atraktivní oblast pro výzkum a inovace a zlepšit své postavení v rámci globální soutěže o talenty, a zajistit tak zvýšení celkové konkurenceschopnosti a míry růstu Unie a vytvářet pracovní místa, která se ve větší míře podílí na růstu HDP. Otevření Unie státním příslušníkům třetích zemí, kteří mohou být přijati, aby pracovali v oblasti výzkumu, je rovněž součástí stěžejní iniciativy Unie inovací. Vytvoření otevřeného trhu práce pro výzkumné pracovníky Unie a pro výzkumné pracovníky ze třetích zemí bylo rovněž určeno jako klíčový cíl Evropského výzkumného prostoru, který je jednotným prostorem, v němž je zajištěn volný pohyb výzkumných pracovníků, vědeckých znalostí a technologií.
- (9) Přijímání státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o pobyt za účelem provádění výzkumné činnosti, je vhodné usnadnit tím, že postup jejich přijímání bude nezávislý na jejich právním vztahu s hostitelskou výzkumnou organizací, a tím, že kromě povolení pro účely pobytu již nebude vyžadováno pracovní povolení. Tento postup by měl být založen na spolupráci mezi výzkumnými organizacemi a imigračními orgány v členských státech. S cílem usnadnit a urychlit vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o pobyt za účelem provádění výzkumné činnosti, na území Unie, aniž by byly dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o přistěhovaleckou politiku, by měla být výzkumným organizacím v procesu přijímání přisouzena klíčová úloha. Výzkumným organizacím, které by členské státy měly mít možnost předem schválit, by mělo být umožněno podepsat se státním příslušníkem třetí země buď dohodu o hostování, nebo smlouvu pro účely provádění výzkumné činnosti. Jsou-li podmínky vstupu a pobytu splněny, měly by členské státy vydat povolení na základě dohody o hostování nebo smlouvy.
- (10) Jelikož úsilí nezbytné k dosažení cíle investovat 3 % HDP do výzkumu se ve značné míře dotýká soukromého sektoru, mělo by se ve vhodných případech podporovat, aby v soukromém sektoru bylo v nadcházejících letech přijímáno více výzkumných pracovníků.
- (11) Ke zvýšení přitažlivosti Unie pro státní příslušníky třetích zemí, kteří chtějí provádět výzkumnou činnost v Unii, by mělo být i jejich rodinným příslušníkům, jak jsou vymezeni ve směrnici Rady 2003/86/ES ⁽¹⁾, povoleno doprovázet je a využívat ustanovení o mobilitě v rámci Unie. Tito rodinní příslušníci by měli mít rovněž přístup na trh práce v prvním členském státě a v případě dlouhodobé mobility i v druhých členských státech, s výjimkou mimořádných okolností, jako je zvláště vysoká míra nezaměstnanosti, kdy by členské státy měly mít možnost provést test, jenž by prokázal, že dané pracovní místo nelze po dobu nejvýše dvanácti měsíců obsadit místní pracovní silou. S výjimkou odchylek stanovených touto směrnicí by se měla použít všechna ustanovení směrnice 2003/86/ES, včetně důvodů pro zamítnutí, odnětí nebo neprodloužení. Povolení k pobytu by tedy mohlo být rodinným příslušníkům odňato nebo by mohlo být odmítnuto jeho prodloužení, pokud skončí platnost povolení výzkumného pracovníka, kterého doprovázejí, a tito rodinní příslušníci nepožívají žádného samostatného práva pobytu.
- (12) Členské státy by měly být vybízeny, aby ve vhodných případech a pro účely této směrnice přistupovaly k doktorandům jako k výzkumným pracovníkům.
- (13) Provádění této směrnice by nemělo být podnětem k „odlivu mozků“ z transformujících se nebo rozvojových zemí. Ve spolupráci se zeměmi původu by měla být přijata opatření pro usnadnění zpětného začlenění výzkumných pracovníků v jejich zemích původu s cílem vytvořit komplexní migrační politiku.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (14) V zájmu podpory celé Evropy jako význačného světového centra pro studium a stáže by se měly zlepšit a zjednodušit podmínky vstupu a pobytu pro ty, kteří by rádi za tímto účelem přišli do Unie. To je v souladu s cíli plánu modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání, zejména v kontextu internacionalizace evropského vysokoškolského vzdělávání. Sbližování příslušných vnitrostátních právních předpisů jednotlivých členských států je součástí tohoto úsilí. V tomto kontextu a v souladu se závěry Rady o modernizaci vysokoškolského vzdělávání⁽¹⁾ zahrnuje pojem „vysokoškolské vzdělávání“ veškeré instituce terciárního vzdělávání, mezi něž mohou patřit mimo jiné univerzity, univerzity aplikovaných věd, technologické instituty, „grandes écoles“, obchodní školy, technické školy, vysoké školy technického zaměření, vysoké školy neuniverzitního typu, odborné školy, polytechniky či akademie.
- (15) Rozšiřování a prohlubování boloňského procesu, který byl zahájen společnou deklarací evropských ministrů školství přijatou dne 19. června 1999 v Boloni, vede k srovnatelnějším, kompatibilnějším a soudržnějším systémům vysokoškolského vzdělávání zúčastněných zemí, ale nejen jich. Je tomu tak proto, že členské státy podporují mobilitu studentů a vysokoškolské instituce ji zahrnuly do svých osnov. Je třeba, aby se tato skutečnost odrazila i ve zdokonalených ustanoveních o mobilitě studentů v rámci Unie. Zvýšení přitažlivosti a konkurenceschopnosti evropského vysokoškolského vzdělávání je jedním z cílů Boloňské deklarace. Boloňský proces vedl ke zřízení Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání. Díky jeho třístupňové struktuře s přehlednými programy a tituly, jakož i díky zavedenému rámci kvalifikací, je pro státní příslušníky třetích zemí studium v Evropě atraktivnější.
- (16) Délku a jiné podmínky přípravných kurzů pro studenty, na které se vztahuje tato směrnice, by měly stanovit členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.
- (17) Dokladem o přijetí státního příslušníka třetí země ke studiu na vysokoškolské instituci může být mimo jiné dopis nebo potvrzení o zápisu.
- (18) Státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako stážisté, by měli předložit doklad prokazující, že dokončili vysokoškolské studium v období dvou let před podáním přihlášky nebo že studují ve třetí zemi v programu zakončeném vysokoškolským titulem. Měli by rovněž předložit dohodu o stáži obsahující popis programu stáže, jejího vzdělávacího cíle nebo učebních složek, jejího trvání a podmínek pro výkon dohledu nad stážisty, z níž vyplývá, že se s nimi bude skutečně zacházet jako se stážisty a že nebudou využiti jako běžní pracovníci. Kromě toho může být od hostitelského subjektu vyžadováno, aby doložil, že stáž nenahrazuje pracovní místo. Jsou-li již konkrétní podmínky týkající se stážistů stanoveny ve vnitrostátních právních předpisech, kolektivních smlouvách nebo postupech, měly by mít členské státy možnost vyžadovat, aby státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako stážisté, tyto podmínky splňovali.
- (19) Na zaměstnané stážisty, kteří přicházejí pracovat do Unie z důvodu převedení v rámci společnosti, se tato směrnice nevztahuje, protože spadají do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU⁽²⁾.
- (20) Tato směrnice by měla podporovat cíle Evropské dobrovolné služby, kterými jsou rozvíjení solidarity, vzájemného porozumění a tolerance mezi mladými lidmi a ve společnosti, v níž žijí, a zároveň přispění k posílení sociální soudržnosti a podporování aktivního občanství mladých lidí. Za účelem jednotného zajištění dostupnosti Evropské dobrovolné služby v celé Unii by měly členské státy uplatňovat ustanovení této směrnice na státní příslušníky třetích zemí, kteří podávají žádost o pobyt pro účely Evropské dobrovolné služby.
- (21) Členské státy by měly mít možnost uplatňovat ustanovení této směrnice na žáky, na dobrovolníky, kteří nevykonávají svou činnost v rámci Evropské dobrovolné služby, a na au-pair, čímž se usnadní vstup a pobyt těchto osob a zajistí jejich práva.
- (22) Pokud se členské státy rozhodnou uplatňovat tuto směrnici na žáky, vyzývají se k zajištění toho, aby vnitrostátní postup pro přijímání učitelů, kteří výhradně doprovázejí žáky v rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, odpovídal postupu týkajícímu se žáků podle této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (23) Činnost au-pair přispívá k podpoře mezilidských kontaktů, neboť státním příslušníkům třetích zemí umožňuje zlepšit si jazykové dovednosti a rozvíjet své znalosti a kulturní vazby ve vztahu k členským státům. Au-pair z řad státních příslušníků třetích zemí by však zároveň mohly být snadno zneužívány. Členské státy by měly mít možnost uplatňovat ustanovení této směrnice týkající se vstupu a pobytu au-pair, aby se zajistilo, že s nimi bude zacházeno spravedlivě a budou zohledňovány jejich specifické potřeby.
- (24) Pokud je státní příslušník třetí země schopen prokázat, že je po celé období svého pobytu v dotčeném členském státě příjemcem finančních prostředků na základě grantu, stipendia, platné pracovní smlouvy, závazné pracovní nabídky nebo finančního závazku ze strany organizace odpovědné za program výměnných pobytů žáků, subjektu přijímajícího stážisty, organizace odpovědné za program dobrovolnické služby, hostitelské rodiny nebo organizace zprostředkující umístování au-pair, měly by členské státy tyto prostředky zohlednit při posuzování toho, zda má dotčený státní příslušník dostatečné prostředky. Členské státy by měly mít možnost stanovit orientační referenční částku, kterou považují za „dostatečné prostředky“, jež by mohla být pro každou příslušnou kategorii státních příslušníků třetích zemí odlišná.
- (25) Členské státy se vyzývají, aby umožnily žadatelům předkládat dokumenty a informace v jednom z úředních jazyků Unie, který není úředním jazykem daného členského státu a který dotčený členský stát určí.
- (26) Členské státy by měly mít možnost stanovit schvalovací postup pro veřejné nebo soukromé výzkumné organizace, které si přejí přijímat jako hostitelské organizace státní příslušníky třetích zemí za účelem provádění výzkumných činností, nebo pro vysokoškolské instituce, které si přejí přijímat jako hostitelské instituce studenty, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Toto schvalování musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčených členských států. Podávání žádostí schváleným výzkumným organizacím nebo vysokoškolským institucím by mělo být usnadněno a mělo by urychlit vstup státních příslušníků třetích zemí přicházejících do Unie za účelem výzkumu nebo studia.
- (27) Členské státy by měly mít možnost stanovit schvalovací postup pro různé subjekty, které si přejí přijímat jakožto hostitelské subjekty žáky, stážisty nebo dobrovolníky, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Členské státy by měly mít možnost uplatnit takový postup na některé nebo všechny kategorie hostitelských subjektů. Toto schvalování musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčených členských států. Podávání žádostí schváleným hostitelským subjektům by mělo urychlit vstup státních příslušníků třetích zemí přicházejících do Unie za účelem stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacích projektů.
- (28) Pokud členské státy stanoví schvalovací postupy pro hostitelské subjekty, měly by mít možnost rozhodnout, zda povolí přijímání pouze prostřednictvím schválených hostitelských subjektů, nebo zda budou uplatňovat schvalovací postup a zároveň umožní přijímání prostřednictvím neschválených hostitelských subjektů.
- (29) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států vydávat povolení za účelem studia, výzkumu či stáže, které nejsou touto směrnicí upraveny, státním příslušníkům třetích zemí, již nespádají do oblasti působnosti této směrnice.
- (30) Jsou-li splněny všechny obecné i zvláštní podmínky pro přijetí, měly by členské státy vydat povolení ve stanovených lhůtách. Jestliže členský stát vydává povolení k pobytu pouze na svém území a všechny podmínky této směrnice týkající se přijetí jsou splněny, měl by členský stát dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země udělit požadované vízum a zajistit, aby příslušné orgány účinně spolupracovaly za tímto účelem. Pokud daný členský stát víza nevydává, měl by dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země poskytnout rovnocenné povolení umožňující vstup.
- (31) V povolení by měly být uvedeny údaje o právním postavení dotčeného státního příslušníka třetí země. Členské státy by měly mít možnost uvádět další informace v tištěné formě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě, pokud z toho nebudou vyplývat dodatečné podmínky.
- (32) Specifická povaha pobytu u jednotlivých kategorií státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje tato směrnice, by se měla odrážet v různé době platnosti povolení vydaných podle této směrnice.

- (33) Členské státy by měly mít právo stanovit, že celková doba pobytu studentů nesmí překročit maximální délku studia stanovenou vnitrostátními právními předpisy. V tomto ohledu může maximální délka studia rovněž zahrnovat případné prodloužení studia za účelem opakování jednoho nebo více let studia, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu.
- (34) Členské státy by měly mít možnost účtovat žadatelům poplatky za vyřízení žádostí o povolení a za zaslání oznámení. Výše poplatků by neměla být nepřiměřená ani nadměrná, aby nepředstavovala překážku dosažení cílů této směrnice.
- (35) Práva udělená státním příslušníkům třetích zemí, kteří spadají do oblasti působnosti této směrnice, by neměla záviset na formě povolení, které každý členský stát vydává.
- (36) V řádně odůvodněných případech by mělo být možné přijetí podle této směrnice odmítnout. Zejména by mělo být možné odmítnout přijetí, pokud se členský stát na základě individuálního posouzení skutečností a při zohlednění zásady proporcionality domnívá, že dotčený státní příslušník třetí země představuje možné ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.
- (37) Cílem této směrnice není regulovat přijímání a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání ani harmonizovat vnitrostátní právní předpisy nebo postupy týkající se právního postavení pracovníků. Je však možné, že v některých členských státech jsou určité kategorie státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje tato směrnice, považovány za osoby v pracovněprávním vztahu na základě vnitrostátních právních předpisů, kolektivních smluv nebo ustálené praxe. Pokud určitý členský stát považuje výzkumné pracovníky, dobrovolníky, stážisty nebo au-pair, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, za osoby v pracovněprávním vztahu, měl by být oprávněn stanovit objem vstupů na své území v příslušné kategorii či kategoriích v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU.
- (38) Pokud výzkumný pracovník, dobrovolník, stážista nebo au-pair, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, žádají o přijetí za účelem vstupu do pracovněprávního vztahu v členském státě, měl by mít daný členský stát možnost provést test, jenž by prokázal, že dané pracovní místo nelze obsadit místní pracovní silou.
- (39) Regulace objemu vstupů by se neměla použít na studenty, neboť studentům sice může být povoleno pracovat během studia za podmínek stanovených v této směrnici, avšak o přijetí na území členského státu usilují studenti za účelem řádného studia, které má být jejich hlavní činností a které může zahrnovat absolvování povinné stáže.
- (40) Pokud výzkumný pracovník, dobrovolník, stážista nebo au-pair, kteří již byli přijati na území určitého členského státu, požádají o prodloužení svých povolení za účelem vstupu do pracovněprávního vztahu nebo pokračování v pracovněprávním vztahu v dotčeném členském státě, s výjimkou výzkumného pracovníka, jehož pracovněprávní vztah pokračuje u téhož hostitelského subjektu, měl by mít daný členský stát možnost provést test, jenž by prokázal, že dané pracovní místo nelze obsadit místní pracovní silou.
- (41) V případě pochybností ohledně důvodů žádosti o přijetí by členské státy měly mít možnost provést příslušné kontroly nebo požadovat doložení některých skutečností, tak aby v jednotlivých případech mohly posoudit, jakému výzkumu, studiu, stáži, dobrovolnické službě, programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacímu projektu či činnosti au-pair se žadatel hodlá věnovat, a mohly bojovat proti zneužívání nebo nesprávnému využívání řízení, které stanoví tato směrnice.
- (42) Pokud jsou poskytnuté informace neúplné, členské státy by měly žadatele v přiměřené lhůtě informovat, jaké další informace jsou požadovány, a stanovit přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Pokud tyto informace nejsou v této lhůtě poskytnuty, mělo by být možné žádost zamítnout.
- (43) Vnitrostátní orgány by měly žadatele informovat o rozhodnutí o žádosti. Měly by tak učinit písemně co nejdříve, avšak nejpozději ve lhůtě stanovené touto směrnicí.
- (44) Cílem této směrnice je usnadnit mobilitu výzkumných pracovníků a studentů v rámci Unie, mimo jiné snížením administrativní zátěže související s mobilitou v několika členských státech. Za tímto účelem tato směrnice stanoví zvláštní režim mobility v rámci Unie, na jehož základě je státní příslušník třetí země, který je držitelem povolení

za účelem výzkumu nebo studia vydaného prvním členským státem, oprávněn vstupovat, pobývat nebo realizovat část svého výzkumu či studia na území jednoho nebo více druhých členských států v souladu s ustanoveními upravujícími mobilitu podle této směrnice.

- (45) S cílem umožnit výzkumným pracovníkům snadné přesuny z jedné výzkumné organizace do jiné za účelem výzkumu by jejich krátkodobá mobilita měla zahrnovat pobyty v druhých členských státech v délce až 180 dnů v kterémkoliv období 360 dnů na členský stát. Dlouhodobá mobilita výzkumných pracovníků by měla zahrnovat pobyty na území jednoho nebo více druhých členských států v délce nad 180 dnů na členský stát. Rodinní příslušníci výzkumných pracovníků by měli být oprávněni doprovázet výzkumného pracovníka během jeho přesunů. Postup, jímž se řídí mobilita těchto rodinných příslušníků, by měl odpovídat postupu, jímž se řídí mobilita výzkumného pracovníka, kterého doprovázejí.
- (46) V zájmu zajištění kontinuity studia studentů, na které se vztahuje program Unie nebo mnohostranný program nebo dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, by tato směrnice měla stanovit mobilitu na území jednoho nebo více druhých členských států v délce až 360 dnů na členský stát.
- (47) Pokud se výzkumný pracovník nebo student přesune do druhého členského státu na základě oznamovacího postupu a je zapotřebí doklad, který mu usnadní přístup ke službám a právům, měl by mít tento druhý členský stát možnost vydat výzkumnému pracovníkovi nebo studentovi doklad prokazující, že je oprávněn na území daného členského státu pobývat. Takový doklad by neměl představovat dodatečnou podmínku pro požívání práv podle této směrnice a měl by být pouze deklaratorní povahy.
- (48) Zvláštní režim mobility zavedený touto směrnicí by měl stanovit autonomní pravidla pro vstup a pobyt za účelem výzkumu a studia v jiných členských státech, než je stát, jenž vydal původní povolení; nadále by se však měla uplatňovat všechna ostatní pravidla pro přeshraniční pohyb osob stanovená v příslušných ustanoveních schengenského *acquis*.
- (49) Pokud povolení vydá členský stát, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a výzkumný pracovník nebo jeho rodinní příslušníci nebo student prostřednictvím mobility v rámci Unie překročí vnější hranici ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, měl by mít členský stát právo vyžadovat doložení toho, že se daný výzkumný pracovník nebo student přesouvá na jeho území za účelem výzkumu nebo studia nebo že se daní rodinní příslušníci na jeho území přesouvají s cílem doprovázet dotčeného výzkumného pracovníka v rámci mobility. Dále by v případě překročení vnější hranice ve smyslu nařízení (EU) 2016/399 měly členské státy, které schengenské *acquis* uplatňují v plném rozsahu, konzultovat Schengenský informační systém a odeprít vstup osobám, o nichž byl v tomto systému pořízen záznam pro účely odeprítí vstupu nebo pobytu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽²⁾, nebo vznést námitky proti mobilitě těchto osob.
- (50) Tato směrnice by měla umožnit druhým členským státům požádat, aby výzkumný pracovník nebo student, který se přesouvá na základě povolení vydaného prvním členským státem a nesplňuje nebo již nesplňuje podmínky pro mobilitu, opustil jejich území. Jestliže má výzkumný pracovník nebo student platné povolení vydané prvním členským státem, měl by mít druhý členský stát možnost požádat tohoto výzkumného pracovníka nebo studenta, aby se vrátil zpět do prvního členského státu, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽³⁾. Umožnil-li druhý členský stát mobilitu na základě povolení vydaného prvním členským státem a toto povolení bylo odňato nebo během období mobility uplynula doba jeho platnosti, měl by mít druhý členský stát možnost rozhodnout o navrácení daného výzkumného pracovníka nebo studenta do třetí země v souladu se směrnicí 2008/115/ES, nebo by měl mít možnost bezodkladně požádat první členský stát, aby umožnil opětovný vstup výzkumného pracovníka nebo studenta na své území. V druhém z uvedených případů by první členský stát měl výzkumnému pracovníkovi nebo studentovi vydat doklad, který mu umožní opětovný vstup na jeho území.
- (51) Politika a pravidla Unie v oblasti přistěhovalectví na jedné straně a politiky a programy Unie podporující mobilitu výzkumných pracovníků a studentů na úrovni Unie na straně druhé by se měly vzájemně lépe doplňovat. Při určování doby platnosti povolení vydávaných výzkumným pracovníkům a studentům by členské státy měly vzít v úvahu plánovanou mobilitu do jiných členských států v souladu s ustanoveními v oblasti mobility. Výzkumní

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

pracovníci a studenti, na které se vztahují programy Unie nebo mnohostranné programy zahrnující opatření v oblasti mobility nebo dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, by měli mít právo obdržet povolení na dobu alespoň dvou let, pokud splňují příslušné podmínky pro přijetí pro dané období.

- (52) Studentům by měl být za podmínek stanovených v této směrnici poskytnut přístup na trh práce členského státu, v němž studují, aby mohli pokrýt část nákladů na studium a případně získat praktické zkušenosti. Za tímto účelem by jim mělo být umožněno odpracovat určitý minimální počet hodin vymezený v této směrnici. Zásada přístupu studentů na trh práce by měla být obecným pravidlem. Za výjimečných okolností by však členské státy měly mít možnost zohlednit situaci na svém vnitrostátním trhu práce.
- (53) Jako součást úsilí o zajištění kvalifikovaných pracovních sil do budoucna by studenti, kteří dokončí studium v Unii, měli mít možnost zůstat po dobu vymezenou v této směrnici na území dotčeného členského státu s cílem hledat pracovní příležitosti nebo zahájit podnikání. Tuto možnost by měli mít i výzkumní pracovníci po dokončení výzkumné činnosti vymezené v dohodě o hostování. Studenti a výzkumní pracovníci mohou být požádáni o doložení některých skutečností v souladu s požadavky v této směrnici, aby jim mohlo být vydáno příslušné povolení k pobytu. Jakmile jim členské státy povolení k pobytu vydají, přestanou být považováni za výzkumné pracovníky nebo studenty ve smyslu této směrnice. Členské státy by po uplynutí minimální doby stanovené v této směrnici měly mít možnost ověřit, zda mají výzkumní pracovníci nebo studenti reálnou šanci získat zaměstnání nebo zahájit podnikání. Touto možností nejsou dotčeny další oznamovací povinnosti stanovené ve vnitrostátních právních předpisech pro jiné účely. Povolení vydané za účelem hledání pracovních příležitostí či zahájení podnikání by nemělo znamenat automatické přiznání práva k přístupu na trh práce nebo na zahájení podnikání. Členské státy by si měly ponechat právo zohlednit situaci na svém trhu práce v případě, že státní příslušník třetí země, který obdržel povolení zůstat na území členského státu pro účely hledání zaměstnání nebo zahájení podnikání, žádá o udělení pracovního povolení za účelem obsazení pracovního místa.
- (54) Mělo by být zajištěno spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje tato směrnice, v souladu s článkem 79 Smlouvy o fungování EU. Výzkumní pracovníci by měli mít právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky dotčeného členského státu, pokud jde o čl. 12 odst. 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU⁽¹⁾, s výhradou možnosti omezit rovné zacházení, kterou členský stát má v konkrétních případech stanovených v této směrnici. Směrnice 2011/98/EU by měla i nadále platit pro studenty, včetně omezení, která jsou v ní stanovena. Směrnice 2011/98/EU by měla platit pro stážisty, dobrovolníky a au-pair, pokud jsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovněprávním vztahu. Stážisté, dobrovolníci a au-pair, pokud nejsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovněprávním vztahu, jakož i žáci, by měli mít právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky dotčeného členského státu, pokud jde o minimální práva stanovená v této směrnici. To zahrnuje přístup ke zboží a službám, mezi něž nepatří granty či půjčky pro účely studia nebo stáže.
- (55) Rovné zacházení s výzkumnými pracovníky a studenty, jakož i se stážisty, dobrovolníky a au-pair, pokud jsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovněprávním vztahu, zahrnuje rovné zacházení v oblastech sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾. Tato směrnice neharmonizuje právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Omezuje se na uplatňování zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení na státní příslušníky třetích zemí, kteří spadají do její oblasti působnosti. Tato směrnice navíc nezakládá práva týkající se situací, které jsou mimo oblast působnosti práva Unie, například ve vztahu k rodinným příslušníkům pobývajícím ve třetí zemi. Tím by však nemělo být dotčeno právo případných pozůstalých, kteří od státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti této směrnice odvozují své právo pobírat pozůstalostní důchody, v případě, že pobývají ve třetí zemi.
- (56) V mnoha členských státech je nárok na rodinné dávky podmíněn určitým vztahem k danému členskému státu, neboť dávky jsou určeny na podporu příznivého demografického vývoje s cílem zajistit v daném členském státě budoucí pracovní síly. Touto směrnicí by proto nemělo být dotčeno právo členského státu za určitých podmínek omezit rovné zacházení ve vztahu k rodinným dávkám v situaci, kdy výzkumný pracovník a doprovázející rodinní příslušníci pobývají v daném členském státě dočasně.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (57) V případě mobility mezi členskými státy se uplatní nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ⁽¹⁾. Tato směrnice by neměla přiznávat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují přeshraniční zájmy mezi členskými státy.
- (58) Tato směrnice by se měla použít, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení obsažená v právu Unie a v příslušných mezinárodních nástrojích.
- (59) Pro vydávání povolení k pobytu podle této směrnice by měly příslušné orgány členských států používat jednotný vzor stanovený v nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽²⁾.
- (60) Každý členský stát by měl zajistit, aby byly zveřejňovány, zejména na internetu, odpovídající a pravidelně aktualizované informace týkající se hostitelských subjektů schválených pro účely této směrnice a podmínek a postupů pro přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států pro účely této směrnice.
- (61) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Chartou základních práv Evropské unie v souladu s článkem 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“).
- (62) Členské státy by měly provést ustanovení této směrnice bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických názorů či jakýchkoli jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.
- (63) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ⁽³⁾ ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (64) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže a Evropské dobrovolné služby jakožto mandatorních ustanovení a výměnných pobytů žáků, dobrovolnické služby jiné než Evropské dobrovolné služby nebo činnosti au-pair jakožto fakultativních ustanovení, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států a může jej být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo spíše na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (65) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království ani Irsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (66) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (67) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu v porovnání se směrnicemi 2004/114/ES a 2005/71/ES. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z uvedených směrnic.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (68) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnosti podle přílohy I části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) podmínky vstupu a pobytu na dobu delší než 90 dnů na území členských států a práva státních příslušníků třetích zemí a případně jejich rodinných příslušníků za účelem výzkumu, studia, stáže nebo dobrovolnické služby v Evropské dobrovolné službě, a pokud tak členské státy rozhodnou, programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacích projektů, dobrovolnické služby v jiném programu dobrovolnické služby, než je Evropská dobrovolná služba, nebo činnosti au-pair;
- b) podmínky vstupu a pobytu a práva výzkumných pracovníků a případně jejich rodinných příslušníků a studentů uvedených v písmeni a) na území jiného členského státu, než je stát, který jako první udělí dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země povolení podle této směrnice.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí, nebo byli přijati na území členského státu za účelem výzkumu, studia, stáže nebo dobrovolnické služby v Evropské dobrovolné službě. Členské státy mohou také rozhodnout o tom, že budou uplatňovat ustanovení této směrnice na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí za účelem programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, dobrovolnické služby v jiném programu dobrovolnické služby, než je Evropská dobrovolná služba, nebo činnosti au-pair.

2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí:

- a) kteří usilují o získání mezinárodní ochrany nebo požívají mezinárodní ochrany podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ⁽¹⁾, nebo požívají dočasné ochrany podle směrnice Rady 2001/55/ES ⁽²⁾ v členském státě;
- b) jejichž vyhoštění je odloženo ze skutkových nebo právních důvodů;
- c) kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Evropské unie, kteří uplatnili své právo volného pohybu v rámci Unie;
- d) kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty členského státu v souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES ⁽³⁾;
- e) kteří spolu se svými rodinnými příslušníky a bez ohledu na svou státní příslušnost požívají práv na volný pohyb rovnocenných s právy občanů Unie na základě dohod mezi Uníí a jejími členskými státy a třetími zeměmi nebo mezi Uníí a třetími zeměmi;
- f) kteří přicházejí do Unie jako zaměstnaní stážisté na základě převedení v rámci společnosti podle směrnice 2014/66/EU;
- g) kteří byli přijati jako vysoce kvalifikovaní pracovníci v souladu se směrnicí Rady 2009/50/ES ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 17).

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
- 2) „výzkumným pracovníkem“ státní příslušník třetí země, který má doktorát nebo náležitou vysokoškolskou kvalifikaci umožňující tomuto státnímu příslušníkovi třetí země přístup k doktorským programům a který je vybrán výzkumnou organizací a přijat na území členského státu za účelem provádění výzkumné činnosti, pro niž se zpravidla vyžaduje tato kvalifikace;
- 3) „studentem“ státní příslušník třetí země přijatý ke studiu na vysokoškolské instituci a přijatý na území členského státu, aby se věnoval jako své hlavní činnosti řádnému studiu vedoucímu k dosažení vysokoškolské kvalifikace uznané daným členským státem, včetně diplomů, vysvědčení nebo doktorátů získaných na vysokoškolské instituci, což může zahrnovat přípravný kurz předcházející takovému vzdělávání v souladu s vnitrostátními právními předpisy daného členského státu nebo povinnou stáž;
- 4) „žákem“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu za účelem účasti v uznaném celostátním či regionálním programu středoškolského vzdělávání odpovídající úrovni 2 nebo 3 Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání, a to v rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu organizovaného vzdělávací institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí daného členského státu;
- 5) „stážistou“ státní příslušník třetí země, který je držitelem vysokoškolského titulu nebo studuje ve třetí zemi v programu zakončeném vysokoškolským titulem a byl přijat na území členského státu do programu stáže za účelem získání znalostí, praxe a zkušeností v profesním prostředí;
- 6) „dobrovolníkem“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu za účelem účasti na programu dobrovolnické služby;
- 7) „programem dobrovolnické služby“ program praktických činností solidarity založený na programu, který je jako takový uznán dotčeným členským státem nebo Unií, a sledující cíle obecného zájmu pro neziskové účely, v jehož rámci je činnost vykonávána bez odměny, s výjimkou náhrad výdajů nebo kapesného;
- 8) „au-pair“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu s tím, že bude dočasně přijatý určitou rodinou za účelem zlepšení svých jazykových dovedností a znalostí o daném členském státě výměnou za lehké domácí práce a péči o děti;
- 9) „výzkumem“ tvůrčí práce prováděná na systematickém základě s cílem zvýšit úroveň znalostí, včetně znalostí o člověku, kultuře a společnosti, a využití těchto znalostí k navržení jejich nového uplatnění;
- 10) „výzkumnou organizací“ jakákoli veřejná nebo soukromá organizace provádějící výzkum;
- 11) „vzdělávací institucí“ veřejná nebo soukromá středoškolská instituce, která je uznána dotčeným členským státem nebo jejíž studijní programy jsou uznány v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí tohoto členského státu na základě transparentních kritérií a která se účastní programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu pro účely stanovené v této směrnici;
- 12) „vzdělávacím projektem“ soubor vzdělávacích aktivit vytvořený vzdělávací institucí členského státu ve spolupráci s podobnými institucemi ve třetí zemi za účelem sdílení kultury a znalostí;
- 13) „vysokoškolskou institucí“ jakýkoli druh vysokoškolské instituce, která je jako taková uznána nebo za takovou považována podle vnitrostátních právních předpisů a která v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí nabízí možnost získání uznávaných vysokoškolských titulů nebo jiných uznávaných vysokoškolských kvalifikací, bez ohledu na to, jak je tato instituce nazývána, nebo jakákoliv instituce, která v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí nabízí odborné vzdělání či přípravu na vysokoškolské úrovni;
- 14) „hostitelským subjektem“ výzkumná organizace, vysokoškolská instituce, vzdělávací instituce, organizace odpovědná za program dobrovolnické služby nebo subjekt přijímající stážisty, k nimž je státní příslušník třetí země přidělen pro účely této směrnice a které se nacházejí na území dotčeného členského státu, bez ohledu na jejich právní formu, v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčeného členského státu;
- 15) „hostitelskou rodinou“ rodina, která dočasně přijímá au-pair a sdílí s ní svůj každodenní rodinný život na území členského státu na základě dohody uzavřené mezi touto rodinou a au-pair;

- 16) „zaměstnáním“ výkon činností zahrnujících jakoukoli formu práce upravenou vnitrostátním právem nebo příslušnými kolektivními smlouvami nebo zavedenou praxí pro zaměstnavatele nebo podle jeho pokynů či pod jeho dohledem;
- 17) „zaměstnavatelem“ fyzická osoba nebo právní subjekt, pro které nebo podle jejichž pokynů či pod jejichž dohledem je zaměstnání vykonáváno;
- 18) „prvním členským státem“ členský stát, který jako první vydá státnímu příslušníkovi třetí země povolení podle této směrnice;
- 19) „druhým členským státem“ členský stát jiný než první členský stát;
- 20) „programy Unie nebo mnohostrannými programy zahrnujícími zahrnující opatření v oblasti mobility“ programy financované Unií nebo členskými státy, které podporují mobilitu státních příslušníků třetích zemí v rámci Unie nebo v členských státech, které se příslušných programů účastní;
- 21) „povolením“ povolení k pobytu nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, dlouhodobé vízum vydané pro účely této směrnice;
- 22) „povolením k pobytu“ povolení vydané za použití vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002, přičemž tímto povolením se jeho držitelé přiznává právo oprávněně pobývat na území určitého členského státu;
- 23) „dlouhodobým vízem“ povolení vydané členským státem podle článku 18 Schengenské úmluvy ⁽¹⁾ nebo vydané v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu;
- 24) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetích zemí ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES;

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Touto směrnicí nejsou dotčena příznivější ustanovení:
  - a) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi Unií nebo Unií a jejími členskými státy a třetí zemí nebo více třetími zeměmi nebo
  - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a třetí zemí nebo více třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti ustanovení, která jsou příznivější pro státní příslušníky třetích zemí, na něž se směrnice vztahuje, pokud jde o čl. 10 odst. 2 písm. a) a články 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 a 35.

KAPITOLA II

PŘIJÍMÁNÍ

Článek 5

Zásady

1. Přijímání státních příslušníků třetích zemí na základě ustanovení této směrnice je podmíněno ověřením dokladů prokazujících, že státní příslušník třetí země splňuje:
  - a) obecné podmínky stanovené v článku 7 a
  - b) zvláštní podmínky stanovené v článku 8, 11, 12, 13, 14 nebo 16.
2. Členské státy mohou vyžadovat, aby žadatel předložil doklady uvedené v odstavci 1 v úředním jazyce dotčeného členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

⁽¹⁾ Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

3. Jakmile jsou splněny všechny obecné i zvláštní podmínky, má státní příslušník třetí země nárok na povolení.

Pokud členský stát vydává povolení k pobytu pouze na svém území a všechny podmínky pro přijetí stanovené v této směrnici jsou splněny, vydá dotčený členský stát danému státnímu příslušníkovi třetí země požadované vízum.

Článek 6

Objem vstupů

Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu stanovit v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU objem vstupů státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 2 odst. 1 této směrnice, s výjimkou studentů, pokud má dotčený členský stát za to, že tito státní příslušníci jsou, nebo budou, v pracovněprávním vztahu. Na tomto základě může být žádost o povolení považována za nepřipustnou nebo být zamítnuta.

Článek 7

Obecné podmínky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země podle této směrnice, žadatel:
  - a) předloží platný cestovní doklad požadovaný vnitrostátními právními předpisy, a je-li to vyžadováno, předloží žádost o vízum nebo platné vízum, nebo případně platné povolení k pobytu nebo platné dlouhodobé vízum; členské státy mohou vyžadovat, aby byl cestovní doklad platný alespoň po dobu plánovaného pobytu;
  - b) předloží souhlas rodičů s plánovaným pobytem nebo jeho ekvivalent, je-li státní příslušník třetí země podle vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu nezletilý;
  - c) předloží doklad o tom, že má státní příslušník třetí země zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, že o takové zdravotní pojištění požádal; toto pojištění musí být platné po dobu trvání plánovaného pobytu;
  - d) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o zaplacení poplatku za zpracování žádosti podle článku 36;
  - e) v souladu s požadavky dotčeného členského státu doloží, že během plánovaného pobytu bude mít státní příslušník třetí země dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jakož i k pokrytí nákladů na zpáteční cestu. Posouzení, zda jsou prostředky dostatečné, se provádí na individuální bázi a zohlední zdroje, které vyplývají mimo jiné z grantu, stipendia, platné pracovní smlouvy nebo závazné pracovní nabídky či finančního závazku ze strany organizace odpovědné za program výměnných pobytů žáků, subjektu přijímajícího stážisty, organizace odpovědné za program dobrovolnické služby, hostitelské rodiny nebo organizace zprostředkující umístování au-pair.
2. Členské státy mohou vyžadovat, aby žadatel v rámci žádosti uvedl adresu dotčeného státního příslušníka třetí země na jejich území.

Pokud vnitrostátní právní předpisy členského státu vyžadují, aby byla v době podání žádosti uvedena adresa, a dotčený státní příslušník třetí země doposud nezná svou budoucí adresu, členské státy akceptují adresu dočasnou. V takovém případě státní příslušník třetí země uvede adresu svého trvalého bydliště nejpozději v okamžiku vydání povolení podle článku 17.

3. Členské státy mohou stanovit referenční částku, kterou považují za „dostatečné prostředky“ podle odst. 1 písm. e). Posouzení toho, zda jsou prostředky dostatečné, se provádí na individuální bázi.
4. Žádost se podává a posuzuje mimo území členského státu, v němž státní příslušník třetí země žádá o přijetí, nebo na území tohoto členského státu, pokud zde státní příslušník třetí země již pobývá jako držitel platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.

Odchylně od výše uvedeného může členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijmout podanou žádost, i pokud dotčený státní příslušník třetí země na jeho území oprávněně pobývá, avšak není držitelem platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.

5. Členské státy určí, zda žádosti o povolení mají být podávány státním příslušníkem třetí země, nebo hostitelským subjektem, nebo zda je může podávat kterýkoli z nich.
6. Členské státy nepřijmou státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

Článek 8

Zvláštní podmínky pro výzkumné pracovníky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem výzkumu, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží dohodu o hostování nebo smlouvu v souladu s článkem 10, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.
2. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vyžadovat písemný závazek výzkumné organizace, že v případě, že výzkumný pracovník neoprávněně setrvá na území dotčeného členského státu, ponese uvedená výzkumná organizace odpovědnost za náhradu nákladů souvisejících s jeho neoprávněným pobytem a navrácením, které byly hrazeny z veřejných prostředků. Finanční odpovědnost výzkumné organizace končí nejdříve šest měsíců po skončení dohody o hostování.

Je-li právo pobytu výzkumného pracovníka prodlouženo v souladu s článkem 25, trvá odpovědnost výzkumné organizace podle prvního pododstavce tohoto odstavce do dne, od kterého začíná platit povolení k pobytu pro účely hledání zaměstnání nebo podnikání.

3. Členský stát, který zavedl schvalovací postup pro výzkumné organizace v souladu s článkem 9, osvobodí žadatele od povinnosti předložit jeden nebo více dokumentů nebo dokladů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, v čl. 7 odst. 1 písm. c), d) nebo e) nebo v čl. 7 odst. 2, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, jejichž hostitelskou organizací má být schválená výzkumná organizace.

Článek 9

Schvalování výzkumných organizací

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že zavedou schvalovací postup pro veřejné nebo soukromé výzkumné organizace, které si přejí přijmout jako hostitelské organizace výzkumného pracovníka v rámci postupu přijímání stanoveného touto směrnicí.
2. Schvalování výzkumných organizací musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčeného členského státu. Žádosti o schválení podávají výzkumné organizace v souladu s těmito postupy na základě svých statutárních povinností nebo předmětu podnikání, přičemž náležitě prokázají, že se zabývají výzkumem.

Schválení udělené výzkumné organizaci platí po dobu nejméně pěti let. Ve výjimečných případech mohou členské státy udělit schválení na kratší dobu.

3. Členský stát může kromě jiných opatření odmítnout prodloužit schválení výzkumné organizace nebo rozhodnout o odnětí tohoto schválení, pokud:
  - a) daná výzkumná organizace přestane splňovat podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku, čl. 8 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 7;
  - b) schválení bylo získáno podvodně nebo
  - c) výzkumná organizace podepsala dohodu o hostování se státním příslušníkem třetí země podvodným nebo nedbalým způsobem.

Je-li žádost o prodloužení schválení zamítnuta nebo je-li schválení odňato, může být dotčené organizaci po dobu až pěti let ode dne, kdy bylo zveřejněno rozhodnutí o odmítnutí prodloužit schválení nebo o odnětí schválení, zakázáno znovu podat žádost o schválení.

Článek 10

Dohoda o hostování

1. Výzkumná organizace, která si přeje přijmout jako hostitelská organizace státního příslušníka třetí země za účelem výzkumu, podepíše s daným státním příslušníkem třetí země dohodu o hostování. Členské státy mohou stanovit, že smlouvy obsahující prvky uvedené v odstavci 2 a případně v odstavci 3 se pro účely této směrnice považují za rovnocenné dohodám o hostování.
2. Dohoda o hostování musí obsahovat:
  - a) název nebo účel výzkumné činnosti nebo oblasti výzkumu;
  - b) závazek státního příslušníka třetí země, že bude usilovat o dokončení dané výzkumné činnosti;
  - c) závazek výzkumné organizace přijmout státního příslušníka třetí země jako hostitelská organizace za účelem dokončení výzkumné činnosti;
  - d) datum zahájení a ukončení nebo odhadované trvání výzkumné činnosti;
  - e) údaje o zamýšlené mobilitě na území jednoho nebo více druhých členských států, pokud jsou tyto informace známy v době podání žádosti v prvním členském státě.
3. Členské státy mohou rovněž vyžadovat, aby dohoda o hostování obsahovala:
  - a) údaje o právním vztahu mezi výzkumnou organizací a výzkumným pracovníkem;
  - b) údaje o pracovních podmínkách výzkumného pracovníka.
4. Výzkumná organizace může dohodu o hostování podepsat, pouze pokud příslušné orgány organizace schválily dotčenou výzkumnou činnost po ověření:
  - a) účelu a odhadovaného trvání výzkumné činnosti a dostupnosti finančních prostředků potřebných pro její realizaci;
  - b) kvalifikace státního příslušníka třetí země s ohledem na cíle výzkumu, prokázané ověřenou kopií dokladu o jeho dosaženém vzdělání.
5. Dohoda o hostování automaticky končí, pokud státní příslušník třetí země není přijat nebo pokud dojde k ukončení právního vztahu mezi výzkumným pracovníkem a výzkumnou organizací.
6. Výzkumné organizace neprodleně informují příslušný orgán dotčeného členského státu o každé okolnosti, která by mohla zabránit provádění dané dohody o hostování.
7. Členské státy mohou stanovit, že do dvou měsíců ode dne skončení dotčené dohody o hostování poskytnou výzkumné organizace příslušným orgánům určeným pro tento účel potvrzení, že výzkumná činnost byla realizována.
8. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech určit důsledky odnětí schválení nebo odmítnutí prodloužit schválení pro stávající dohody o hostování uzavřené v souladu s tímto článkem, jakož i důsledky pro povolení vydaná dotčeným výzkumným pracovníkům.

Článek 11

Zvláštní podmínky pro studenty

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem studia, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží doklad:
  - a) přijetí státního příslušníka třetí země ke studiu ve vysokoškolské instituci;
  - b) pokud to členský stát vyžaduje, o zaplacení poplatků požadovaných danou vysokoškolskou institucí;
  - c) pokud to členský stát vyžaduje, o dostatečných jazykových znalostech státního příslušníka třetí země pro příslušný studijní program;
  - d) pokud to členský stát vyžaduje, o tom, že státní příslušník třetí země bude mít dostatečné prostředky k pokrytí nákladů na studium.
2. Státní příslušníci třetích zemí, kteří na základě zápisu ke studiu ve vysokoškolské instituci automaticky získávají zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, se považují za osoby, které splňují podmínku čl. 7 odst. 1 písm. c).

3. Členský stát, který zavedl schvalovací postup pro vysokoškolské instituce v souladu s článkem 15, osvobodí žadatele od povinnosti předložit jeden nebo více dokumentů nebo dokladů uvedených v odst. 1 písm. b), c) nebo d) tohoto článku, v čl. 7 odst. 1 písm. d) nebo v čl. 7 odst. 2, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, jejichž hostitelskou institucí má být schválená vysokoškolská instituce.

Článek 12

Zvláštní podmínky pro žáky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží doklad:
  - a) o tom, že státní příslušník třetí země dosahuje minimální a nepřesahuje maximální věkovou hranici nebo úroveň vzdělání stanovenou dotčeným členským státem;
  - b) o tom, že byl státní příslušník třetí země přijat ke studiu ve vzdělávací instituci;
  - c) o účasti státního příslušníka třetí země v uznaném celostátním nebo regionálním vzdělávacím programu v rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, který je organizován vzdělávací institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí;
  - d) o tom, že vzdělávací instituce, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, třetí strana přebírá za státního příslušníka třetí země odpovědnost po celou dobu jeho pobytu na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na studium;
  - e) o tom, že státní příslušník třetí země bude po celou dobu svého pobytu ubytován u rodiny nebo ve zvláštním ubytovacím zařízení v rámci vzdělávací instituce, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, v jiném zařízení, které splňuje podmínky stanovené dotčeným členským státem a které je vybráno v souladu s pravidly programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, jehož se státní příslušník třetí země účastní.
2. Členské státy mohou omezit přijímání žáků účastnících se programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu na státní příslušníky třetích zemí, které nabízejí stejnou možnost jejich vlastním státním příslušníkům.

Článek 13

Zvláštní podmínky pro stážisty

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem stáže, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7:
  - a) předloží dohodu s hostitelským subjektem o stáži, která zahrnuje teoretickou a praktickou přípravu. Členské státy mohou vyžadovat, aby tuto dohodu o stáži schválil příslušný orgán a aby podmínky dohody splňovaly požadavky stanovené ve vnitrostátních právních předpisech, kolektivních smlouvách nebo praxi dotyčných členských států. Dohoda o stáži musí obsahovat:
    - i) popis programu stáže, včetně vzdělávacího cíle nebo osnov výuky,
    - ii) dobu trvání stáže,
    - iii) podmínky umístění a dohledu v rámci stáže,
    - iv) pracovní dobu stážisty a
    - v) právní vztah mezi stážistou a hostitelským subjektem;
  - b) předloží doklad o tom, že státní příslušník třetí země získal vysokoškolský titul během dvou let předcházejících podání přihlášky nebo že studuje v programu zakončeném vysokoškolským titulem;
  - c) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že během svého pobytu bude mít státní příslušník třetí země dostatečné prostředky k úhradě nákladů na stáž;
  - d) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že státní příslušník třetí země absolvoval nebo absolvuje jazykovou přípravu k získání znalostí nezbytných pro účely jeho stáže;
  - e) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že hostitelský subjekt přebírá za státního příslušníka třetí země odpovědnost po celou dobu jeho pobytu na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na pobyt a ubytování;
  - f) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že je-li státní příslušník třetí země po celou dobu svého pobytu ubytován u hostitelského subjektu, ubytování splňuje podmínky stanovené dotčeným členským státem.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby stáž byla ve stejném oboru a na stejné úrovni kvalifikace, jako je vysokoškolské vzdělání nebo studium uvedené v odst. 1 písm. b).
3. Členský stát může od hostitelského subjektu vyžadovat, aby doložil, že stáž nenahrazuje pracovní místo.
4. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vyžadovat písemný závazek hostitelského subjektu, že v případě, že stážista neoprávněně setrvá na území dotčeného členského státu, ponese uvedený subjekt odpovědnost za náhradu nákladů souvisejících s jeho neoprávněným pobytem a navrácením, které byly hrazeny z veřejných prostředků. Finanční odpovědnost hostitelského subjektu končí nejpozději šest měsíců po skončení dohody o stáži.

Článek 14

Zvláštní podmínky pro dobrovolníky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem dobrovolnické služby, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží:
  - a) dohodu s hostitelským subjektem, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, s jiným orgánem odpovědným v dotčeném členském státě za program dobrovolnické služby, kterého se státní příslušník třetí země účastní. Dohoda musí obsahovat:
    - i) popis programu dobrovolnické služby,
    - ii) dobu trvání dobrovolnické služby,
    - iii) podmínky umístění a dohledu v rámci programu dobrovolnické služby,
    - iv) počet hodin, které má dobrovolník odpracovat v rámci programu dobrovolnické služby,
    - v) prostředky dostupné k úhradě nákladů na pobyt a ubytování státního příslušníka třetí země a minimální výši kapesného po celou dobu pobytu a
    - vi) případně i přípravu, která státnímu příslušníkovi třetí země pomůže při plnění jeho služby;
  - b) pokud to členský stát vyžaduje, doklad o tom, že je-li státní příslušník třetí země po celou dobu svého pobytu ubytován u hostitelského subjektu, ubytování splňuje podmínky stanovené dotčeným členským státem;
  - c) doklad o tom, že hostitelský subjekt nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, jiný orgán odpovědný za program dobrovolnické služby sjednal pojištění odpovědnosti za škodu vůči třetím stranám;
  - d) pokud to členský stát vyžaduje, doklad o tom, že státní příslušník třetí země získal nebo získá základní znalosti jazyka, historie a politické a společenské struktury dotčeného členského státu.
2. Členské státy mohou stanovit minimální a maximální věkovou hranici pro státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí za účelem programu dobrovolnické služby, aniž jsou dotčena pravidla Evropské dobrovolné služby.
3. Dobrovolníci účastníci se Evropské dobrovolné služby nemusí předkládat doklady uvedené v odst. 1 písm. c), případně písm. d).

Článek 15

Schvalování vysokoškolských institucí, vzdělávacích institucí, organizací odpovědných za program dobrovolnické služby nebo subjektů přijímajících stážisty

1. Pro účely této směrnice se mohou členské státy rozhodnout, že zavedou schvalovací postup pro vysokoškolské instituce, vzdělávací instituce, organizace odpovědné za program dobrovolnické služby nebo subjekty přijímající stážisty.
2. Schvalování musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčeného členského státu.

3. Pokud se členský stát rozhodne, že zavede schvalovací postup podle odstavců 1 a 2, musí hostitelským subjektům poskytnout jasné a transparentní informace mimo jiné o podmínkách a kritériích pro schválení, jeho platnosti, důsledcích nedodržení pravidel, včetně případného odnětí schválení a odmítnutí prodloužit schválení, jakož i o případných sankcích.

Článek 16

Zvláštní podmínky pro au-pair

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem činnosti au-pair, státní příslušník třetí země kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7:
  - a) předloží dohodu mezi ním a hostitelskou rodinou, která vymezuje jeho práva a povinnosti jakožto au-pair, včetně určení výše kapesného, které má dostávat, odpovídajících ustanovení, která mu umožní navštěvovat kurzy, a maximálního počtu hodin věnovaných denně pomoci v rodině;
  - b) musí být ve věku osmnáct (18) až třicet (30) let. Ve výjimečných případech mohou členské státy pro výkon činnosti au-pair umožnit přijetí státního příslušníka třetí země, jehož věk přesahuje výše uvedenou maximální hranici;
  - c) předloží doklad o tom, že hostitelská rodina, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, organizace zprostředkující umístování au-pair přebírá za státního příslušníka třetí země odpovědnost po celou dobu jeho pobytu na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na pobyt, ubytování a riziko úrazu.
2. Členské státy mohou vyžadovat, aby státní příslušník třetí země žádající o přijetí jako au-pair předložil doklad:
  - a) o základní znalosti jazyka dotčeného členského státu nebo
  - b) o tom, že má středoškolské vzdělání nebo odbornou kvalifikaci nebo případně, že splňuje podmínky pro vykonávání regulovaného povolání vyžadované vnitrostátními právními předpisy.
3. Členské státy mohou stanovit, že umístění au pair provádějí pouze organizace zprostředkující umístování au-pair za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech.
4. Členské státy mohou vyžadovat, aby členové hostitelské rodiny měli jinou státní příslušnost než státní příslušník třetí země žádající o přijetí za účelem činnosti au-pair a aby neměli žádné rodinné vazby s dotčeným státním příslušníkem třetí země.
5. Maximální doba věnovaná činnosti au-pair nesmí přesahovat 25 hodin týdně. Au-pair má nárok alespoň na jeden den volna týdně, kdy nevykonává činnost au-pair.
6. Členské státy mohou stanovit minimální výši kapesného, které má být au-pair vypláceno.

KAPITOLA III

POVOLENÍ A DOBA TRVÁNÍ POBYTU

Článek 17

Povolení

1. Pokud má povolení podobu povolení k pobytu, použijí členské státy vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002 a uvedou v tomto povolení k pobytu „výzkumný pracovník“, „student“, „žák“, „stážista“, „dobrovolník“ nebo „au-pair“.
2. Pokud má povolení podobu dlouhodobého víza, uvedou členské státy v rubrice „poznámky“ na vízovém štítku, že je vydáno „výzkumnému pracovníkovi“, „studentovi“, „žákovi“, „stážistovi“, „dobrovolníkovi“ nebo „au-pair“.

3. V případě výzkumných pracovníků a studentů, kteří přicházejí do Unie v rámci konkrétního programu Unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility, nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více uznanými vysokoškolskými institucemi, musí povolení obsahovat odkaz na tento konkrétní program nebo dohodu.

4. Pokud je povolení k dlouhodobé mobilitě výzkumnému pracovníkovi vydáno ve formě povolení k pobytu, použijí členské státy vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002 a uvedou v tomto povolení k pobytu „mobilita výzkumných pracovníků“. Pokud je povolení pro účely dlouhodobé mobility výzkumnému pracovníkovi vydáno ve formě dlouhodobého víza, uvedou členské státy na vízovém štítku v rubrice „poznámky“ poznámku „mobilita výzkumných pracovníků“.

Článek 18

Doba platnosti povolení

1. Doba platnosti povolení pro výzkumné pracovníky je nejméně jeden rok, nebo odpovídá době trvání dohody o hostování, je-li tato doba kratší. Povolení se prodlouží, pokud se nepoužije článek 21.

Doba platnosti povolení pro výzkumné pracovníky, kteří jsou zapojeni do programů Unie nebo mnohostranných programů zahrnujících opatření v oblasti mobility, je nejméně dva roky, nebo odpovídá době trvání dohody o hostování, je-li tato doba kratší. Nejsou-li obecné podmínky stanovené v článku 7 splňovány po dobu těchto dvou let nebo po celou dobu trvání dohody o hostování, použije se první pododstavec tohoto odstavce. Členské státy mají právo ověřit, že se nepoužijí důvody pro odnětí stanovené v článku 21.

2. Doba platnosti povolení pro studenty je nejméně jeden rok, nebo odpovídá době trvání studia, je-li tato doba kratší. Povolení se prodlouží, pokud se nepoužije článek 21.

Doba platnosti povolení pro studenty, kteří jsou zapojeni do programů Unie nebo mnohostranných programů zahrnujících opatření v oblasti mobility, nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, je nejméně dva roky, nebo odpovídá době trvání studia, je-li tato doba kratší. Nejsou-li obecné podmínky stanovené v článku 7 splňovány po dobu těchto dvou let nebo po celou dobu trvání studia, použije se první pododstavec tohoto odstavce. Členské státy mají právo ověřit, že se nepoužijí důvody pro odnětí stanovené v článku 21.

3. Členské státy mohou stanovit, že celková doba pobytu za účelem studia nesmí překročit maximální délku studia stanovenou vnitrostátními právními předpisy.

4. Doba platnosti povolení pro žáky odpovídá době trvání programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, je-li tato doba kratší než jeden rok, nebo je nejvýše jeden rok. Členské státy mohou rozhodnout, že umožní jedno prodloužení povolení na dobu nezbytnou pro dokončení programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, pokud se nepoužije článek 21.

5. Doba platnosti povolení pro au-pair odpovídá době trvání dohody mezi au-pair a hostitelskou rodinou, je-li tato doba kratší než jeden rok, nebo je nejvýše jeden rok. Členské státy mohou rozhodnout, že umožní jedno prodloužení povolení na dobu maximálně šesti měsíců, podá-li hostitelská rodina odůvodněnou žádost a pokud se nepoužije článek 21.

6. Doba platnosti povolení pro stážisty odpovídá době trvání dohody o stáži, je-li tato doba kratší než šest měsíců, nebo je nejvýše šest měsíců. Pokud je doba trvání dohody delší než šest měsíců, může doba platnosti povolení odpovídat dotyčné době v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Členské státy mohou rozhodnout, že umožní jedno prodloužení povolení na dobu nezbytnou pro dokončení stáže, pokud se nepoužije článek 21.

7. Doba platnosti povolení pro dobrovolníky odpovídá době trvání dohody uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. a), je-li tato doba kratší než jeden rok, nebo je nejvýše jeden rok. Pokud je doba trvání dohody delší než jeden rok, může doba platnosti povolení odpovídat dotyčné době v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

8. Členské státy mohou stanovit, že pokud je doba platnosti cestovního dokladu dotčeného státního příslušníka třetí země kratší než jeden rok, nebo pokud je v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 kratší než dva roky, nesmí doba platnosti povolení překročit dobu platnosti cestovního dokladu.

9. Pokud členské státy umožní vstup a pobyt během prvního roku na základě dlouhodobého víza, musí být žádost o povolení k pobytu podána před uplynutím doby platnosti tohoto dlouhodobého víza. Povolení k pobytu se vydá, pokud se nepoužije článek 21.

Článek 19

Další informace

1. Členské státy mohou uvádět další informace v tištěné podobě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu 16 písm. a) přílohy uvedeného nařízení. Tyto informace mohou souviset s pobytem a v případech, na něž se vztahuje článek 24 této směrnice, s výdělečnou činností studenta a mohou zahrnovat zejména úplný seznam členských států, na jejichž území výzkumný pracovník nebo student hodlá vstoupit v rámci mobility, nebo relevantní informace o konkrétním programu Unie nebo mnohostranném programu zahrnujícím opatření v oblasti mobility, nebo o dohodě mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi.

2. Členské státy mohou rovněž stanovit, že informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku se uvádějí v dlouhodobém vízu podle bodu 12 přílohy nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ⁽¹⁾.

KAPITOLA IV

DŮVODY PRO ZAMÍTNUTÍ, ODNĚTÍ NEBO NEPRODLOUŽENÍ POVOLENÍ

Článek 20

Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy žádost zamítnou, pokud:
  - a) nejsou splněny obecné podmínky stanovené v článku 7 nebo příslušné zvláštní podmínky stanovené v článku 8, 11, 12, 13, 14 nebo 16;
  - b) předložené doklady byly získány podvodně, byly padělány či pozměněny;
  - c) dotčený členský stát umožňuje přijímání pouze prostřednictvím schválených hostitelských subjektů a hostitelský subjekt schválen není.
2. Členské státy mohou žádost zamítnout, pokud:
  - a) hostitelský subjekt nebo jiný orgán uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. a) nebo třetí strana uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelská rodina nebo organizace zprostředkující umístování au-pair nesplnily své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
  - b) hostitelský subjekt nebo hostitelská rodina, které mají zaměstnávat státního příslušníka třetí země, nesplňují podmínky zaměstnání podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, kolektivních smluv nebo praxe dotčeného členského státu;
  - c) hostitelskému subjektu, jinému orgánu uvedenému v čl. 14 odst. 1 písm. a), třetí straně uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelské rodině nebo organizaci zprostředkující umístování au-pair byly v souladu s vnitrostátním právem uloženy sankce za nehlášenou práci či nezákonné zaměstnávání;
  - d) hostitelský subjekt byl zřízen nebo je provozován především s cílem usnadnit vstup státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblastí působnosti této směrnice;
  - e) podnik hostitelského subjektu je či byl v likvidaci podle vnitrostátních právních předpisů upravujících úpadkovou řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
  - f) členský stát má důkazy nebo závažné a objektivní důvody k domněnce, že státní příslušník třetí země by v zemi pobýval za jiným účelem, než pro který žádá o přijetí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

3. Pokud státní příslušník třetí země žádá o přijetí za účelem vstupu do pracovněprávního vztahu v členském státě, může tento členský stát ověřit, zda by příslušné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo jinými občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v daném členském státě, a je-li tomu tak, může žádost zamítnout. Tímto odstavcem není dotčena zásada upřednostňování občanů Unie vyjádřená v příslušných ustanoveních příslušných aktů o přistoupení.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, musí být v rozhodnutí o zamítnutí žádosti zohledněny konkrétní okolnosti daného případu a zásada proporcionality.

Článek 21

Důvody pro odnětí nebo neprodloužení povolení

1. Členské státy odejmou povolení nebo odmítnou jeho prodloužení, pokud:
  - a) státní příslušník třetí země již nespĺňuje obecné podmínky stanovené v článku 7, s výjimkou čl. 7 odst. 6, nebo příslušné zvláštní podmínky stanovené v článku 8, 11, 12, 13, 14 nebo 16 nebo podmínky stanovené v článku 18;
  - b) předložené povolení nebo doklady byly získány podvodně, byly padělaný či pozměněny;
  - c) dotčený členský stát umožňuje přijímání pouze prostřednictvím schválených hostitelských subjektů a hostitelský subjekt schválen není;
  - d) státní příslušník třetí země pobývá na jejich území za jiným účelem, než pro který mu byl pobyt povolen.
2. Členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud:
  - a) hostitelský subjekt, jiný orgán uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. a), třetí strana uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelská rodina nebo organizace zprostředkující umístování au-pair nespĺnily své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
  - b) hostitelský subjekt nebo hostitelská rodina, které zaměstnávají státního příslušníka třetí země, nespĺňují podmínky zaměstnání podle platných právních předpisů, kolektivních smluv nebo praxe dotčeného členského státu;
  - c) hostitelskému subjektu, jinému orgánu uvedenému v čl. 14 odst. 1 písm. a), třetí straně uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelské rodině nebo organizaci zprostředkující umístování au-pair byly v souladu s vnitrostátním právem uloženy sankce za nehlášenou práci či nezákonné zaměstnávání;
  - d) hostitelský subjekt byl zřízen nebo je provozován především s cílem usnadnit vstup státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti této směrnice;
  - e) podnik hostitelského subjektu je či byl v likvidaci podle vnitrostátních právních předpisů upravujících úpadková řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
  - f) student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.
3. V případě odnětí povolení může členský stát při posuzování nedostatečného pokroku v příslušném studiu, jak je uvedeno v odst. 2 písm. f), konzultovat hostitelský subjekt.
4. Členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

5. Pokud státní příslušník třetí země žádá o prodloužení svého povolení za účelem vstupu do pracovního vztahu nebo pokračování v pracovním vztahu v dotčeném členském státě, s výjimkou výzkumného pracovníka, jehož pracovní vztah pokračuje u téhož hostitelského subjektu, může tento členský stát ověřit, zda by příslušné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo jinými občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří v daném členském státě pobývají dlouhodobě, a v případě, že ano, může odmítnout povolení prodloužit. Tímto odstavcem není dotčena zásada upřednostňování občanů Unie vyjádřená v příslušných ustanoveních příslušných aktů o přistoupení.

6. Pokud členský stát hodlá odejmout nebo neprodloužit povolení studenta podle odst. 2 písm. a), c), d) nebo e), umožní se studentovi, aby podal žádost o srovnatelné studium u jiné hostitelské vysokoškolské instituce za účelem dokončení studia. Student může pobývat na území dotčeného členského státu do doby, než příslušné orgány přijmou rozhodnutí o jeho žádosti.

7. Aniž je dotčen odstavec 1, musí být v rozhodnutí o odnětí povolení nebo o odmítnutí jeho prodloužení zohledněny konkrétní okolnosti daného případu a zásada proporcionality.

KAPITOLA V

PRÁVA

Článek 22

Rovné zacházení

1. Výzkumní pracovníci mají právo na to, aby s nimi bylo zacházeno stejně jako se státními příslušníky dotčeného členského státu v souladu s čl. 12 odst. 1 a 4 směrnice 2011/98/EU.

2. Členské státy mohou omezit rovné zacházení:

- vyločením grantů a půjček na studium a obživu či jiných grantů a půjček, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/98/EU;
- neposkytnutím rodinných dávek výzkumným pracovníkům, jimž bylo povoleno pobývat na území dotčeného členského státu po dobu nepřesahující šest měsíců, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. e) směrnice 2011/98/EU;
- omezením jeho použití na případy, kdy se bydliště nebo obvyklé místo pobytu rodinných příslušníků výzkumného pracovníka, pro které uplatňuje nárok na dávky, nachází na území dotčeného členského státu, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. f) směrnice 2011/98/EU;
- omezením přístupu k bydlení, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. g) směrnice 2011/98/EU.

3. Stážisté, dobrovolníci a au-pair, pokud jsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovním vztahu, jakož i studenti, mají právo na to, aby s nimi bylo zacházeno stejně jako se státními příslušníky dotčeného členského státu v souladu s čl. 12 odst. 1 a 4 směrnice 2011/98/EU, s výhradou omezení stanovených v odstavci 2 uvedeného článku.

4. Stážisté, dobrovolníci a au-pair, pokud nejsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovním vztahu, jakož i žáci, mají nárok na rovné zacházení v souvislosti s přístupem ke zboží a službám a dodávkám zboží a služeb, jež jsou dostupné veřejnosti, v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčeného členského státu, jakož i případně v souvislosti s uznáváním diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy.

Členské státy se mohou rozhodnout nepřiznat uvedeným osobám rovné zacházení v souvislosti s postupy pro získání bydlení nebo službami poskytovanými úřady práce podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 23

Výuka prováděná výzkumnými pracovníky

Výzkumní pracovníci mohou, kromě výzkumných činností, vyučovat v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčeného členského státu. Členské státy mohou pro výukovou činnost stanovit maximální počet hodin nebo dní.

Článek 24

Výdělečná činnost studentů

1. Mimo dobu svého studia a v souladu s pravidly a podmínkami platnými pro danou činnost v dotčeném členském státě jsou studenti oprávněni být zaměstnáni a mohou být oprávněni k výkonu samostatné výdělečné činnosti s výhradou omezení stanovených v odstavci 3.
2. Je-li to nutné, členské státy studentům nebo zaměstnavatelům vydají předběžné povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
3. Každý členský stát určí maximální počet hodin týdně nebo dnů nebo měsíců ročně, kdy lze tuto činnost vykonávat, což nesmí být méně než 15 hodin týdně nebo odpovídající doba ve dnech nebo měsících ročně. Lze přihlídnout k situaci na trhu práce dotčeného členského státu.

Článek 25

Pobyt výzkumných pracovníků a studentů za účelem hledání zaměstnání nebo podnikání

1. Po dokončení výzkumu nebo studia mají výzkumní pracovníci a studenti možnost pobývat na území členského státu, který jim vydal povolení podle článku 17, na základě povolení k pobytu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku po dobu nejméně devíti měsíců s cílem hledat zaměstnání nebo zahájit podnikání.
2. Členské státy mohou stanovit minimální úroveň vzdělání, kterého musí studenti dosáhnout, aby mohli využít tohoto článku. Tato úroveň nesmí být vyšší než úroveň 7 evropského rámce kvalifikací ⁽¹⁾.
3. Za účelem pobytu podle odstavce 1 vydají členské státy na žádost výzkumného pracovníka nebo studenta povolení k pobytu tomuto státnímu příslušníkovi třetí země v souladu s nařízením (ES) č. 1030/2002, jsou-li stále splněny podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e), čl. 7 odst. 6 a případně čl. 7 odst. 2 této směrnice. Členské státy v případě výzkumných pracovníků vyžadují potvrzení ze strany výzkumné organizace o dokončení výzkumné činnosti nebo v případě studentů doklad o získání vysokoškolského diplomu, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci. Jsou-li i nadále splněna ustanovení článku 26, prodlouží se případně odpovídajícím způsobem povolení k pobytu stanovené v uvedeném článku.
4. Členské státy mohou žádost podle tohoto článku zamítnout, pokud:
  - a) nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3 a případně v odstavcích 2 a 5;
  - b) předložené dokumenty byly získány podvodně, byly padělané či pozměněny.
5. Členské státy mohou vyžadovat, aby byla žádost výzkumného pracovníka nebo studenta podle tohoto článku a případně rodinných příslušníků výzkumného pracovníka podána alespoň 30 dní před uplynutím doby platnosti povolení vydaného podle článku 17 nebo 26.
6. Pokud doklad o získání vysokoškolského diplomu, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci nebo potvrzení ze strany výzkumné organizace o dokončení výzkumné činnosti není k dispozici před uplynutím doby platnosti povolení vydaného podle článku 17 a jsou splněny všechny ostatní podmínky, členské státy zajistí, aby státní příslušník třetí země mohl pobývat na jejich území za účelem předložení tohoto dokladu v přiměřené lhůtě v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
7. Po uplynutí nejméně tří měsíců ode dne vydání povolení k pobytu podle tohoto článku dotčeným členským státem může tento členský stát vyžadovat, aby státní příslušníci třetích zemí prokázali, že mají reálnou šanci získat pracovní místo nebo zahájit podnikání.

Členské státy mohou vyžadovat, aby zaměstnání, které státní příslušník třetí země hledá, nebo podnikání, které zahajuje, odpovídalo dokončené úrovni výzkumu nebo studia.

⁽¹⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení (Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 1).

8. Pokud podmínky stanovené v odstavci 3 nebo 7 již nejsou splněny, mohou členské státy odejmout povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetí země a případně jeho rodinným příslušníkům v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
9. Druhé členské státy mohou tento článek uplatňovat na výzkumné pracovníky a případně jejich rodinné příslušníky nebo studenty, kteří pobývají nebo pobývali na území dotčeného druhého členského státu v souladu s článkem 28, 29, 30 nebo 31.

Článek 26

Rodinní příslušníci výzkumných pracovníků

1. S cílem umožnit rodinným příslušníkům výzkumných pracovníků, aby se připojili k výzkumnému pracovníkovi v prvním členském státě nebo, v případě dlouhodobé mobility, v druhých členských státech, použijí členské státy ustanovení směrnice 2003/86/ES s odchylkami stanovenými v tomto článku.
2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES nezávisí udělení povolení k pobytu rodinnému příslušníkovi na splnění požadavku, aby výzkumný pracovník měl odůvodněné předpoklady, že získá právo trvalého pobytu, a aby pobýval na území dotčeného členského státu po stanovenou minimální dobu.
3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 posledního pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES lze integrační podmínky a opatření zmíněné v uvedených ustanoveních uplatnit teprve poté, co bylo dotčeným osobám uděleno povolení k pobytu.
4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES udělí členský stát povolení k pobytu rodinným příslušníkům, jestliže jsou splněny podmínky pro sloučení rodiny, do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti. Příslušný orgán dotčeného členského státu vyřizuje žádost rodinných příslušníků zároveň se žádostí o přijetí nebo o dlouhodobou mobilitu výzkumného pracovníka, je-li žádost rodinných příslušníků podána současně. Rodinným příslušníkům se povolení k pobytu udělí, pouze pokud je výzkumnému pracovníkovi vydáno povolení podle článku 17.
5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 a 3 směrnice 2003/86/ES končí platnost povolení k pobytu rodinných příslušníků obecně dnem uplynutí doby platnosti povolení výzkumného pracovníka. To se týká i povolení vydaných výzkumnému pracovníkovi pro účely hledání zaměstnání nebo podnikání v souladu s článkem 25. Členské státy mohou vyžadovat, aby byly cestovní doklady rodinných příslušníků platné alespoň po dobu plánovaného pobytu.
6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 druhé věty směrnice 2003/86/ES první členský stát, nebo v případě dlouhodobé mobility, druhé členské státy neuplatní žádnou lhůtu, pokud jde o přístup rodinných příslušníků na trh práce, s výjimkou mimořádných okolností, jako je zvláště vysoká míra nezaměstnanosti.

KAPITOLA VI

MOBILITA MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 27

Mobilita v rámci Unie

1. Státní příslušník třetí země, který je držitelem platného povolení vydaného prvním členským státem za účelem studia v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu, zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, nebo za účelem výzkumu, může na základě takového povolení a platného cestovního dokladu vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem realizovat část svého studia nebo výzkumu za podmínek stanovených v článcích 28, 29 a 31 a s výhradou článku 32.
2. V rámci mobility uvedené v odstavci 1 mohou výzkumní pracovníci kromě výzkumných činností i vyučovat a studenti mohou kromě studia rovněž pracovat v jednom nebo více druhých členských státech, a to v souladu s podmínkami stanovenými v článku 23 v případě výzkumných pracovníků a v článku 24 v případě studentů.

3. Přesune-li se výzkumný pracovník do druhého členského státu v souladu s článkem 28 nebo 29, jsou rodinní příslušníci, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného v souladu s článkem 26, oprávněni doprovázet výzkumného pracovníka v rámci jeho mobility za podmínek stanovených v článku 30.

Článek 28

Krátkodobá mobilita výzkumných pracovníků

1. Výzkumní pracovníci, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni pobývat v jednom nebo více druhých členských státech po dobu až 180 dnů v kterémkoli období 360 dnů na členský stát s cílem provádět část svého výzkumu v jakékoli výzkumné organizaci za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Druhý členský stát může vyžadovat, aby výzkumný pracovník, výzkumná organizace v prvním členském státě nebo výzkumná organizace v druhém členském státě oznámila příslušným orgánům prvního členského státu a druhého členského státu úmysl výzkumného pracovníka provádět část svého výzkumu ve výzkumné organizaci v druhém členském státě.

V takových případech druhý členský stát umožní, aby oznámení bylo provedeno buď:

- a) v době podání žádosti v prvním členském státě, je-li přesun do druhého členského státu plánován již v této fázi, nebo
- b) poté, co byl výzkumný pracovník přijat v prvním členském státě, jakmile je plánovaný přesun do druhého členského státu znám.

3. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. a) a pokud druhý členský stát nevznesl námitky u prvního členského státu podle odstavce 7, může k přesunu výzkumného pracovníka do druhého členského státu dojít kdykoli během doby platnosti povolení.

4. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. b), může být přesun výzkumného pracovníka zahájen ihned po oznámení druhému členskému státu nebo kdykoli poté během doby platnosti povolení.

5. V oznámení se uvede platný cestovní doklad podle čl. 7 odst. 1 písm. a) a platné povolení vydané prvním členským státem na období mobility.

6. Druhý členský stát může vyžadovat, aby byly s oznámením předloženy tyto dokumenty a informace:

- a) dohoda o hostování v prvním členském státě podle článku 10 nebo, vyžaduje-li to druhý členský stát, dohoda o hostování uzavřená s výzkumnou organizací v druhém členském státě;
- b) plánovaná doba mobility, včetně konkrétních dat, nejsou-li specifikovány v dohodě o hostování;
- c) doklad o tom, že výzkumný pracovník má zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1) písm. c);
- d) doklad o tom, že během svého pobytu bude mít výzkumný pracovník dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. e), jakož i k pokrytí nákladů na cestu do prvního členského státu v případech uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. b).

Druhý členský stát může vyžadovat, aby před zahájením mobility oznamovatel poskytl adresu dotčeného výzkumného pracovníka na území druhého členského státu.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby oznamovatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

7. Druhý členský stát může na základě úplného oznámení uvedeného v odstavci 2 do 30 dnů od jeho obdržení vznést námitky proti přesunu výzkumného pracovníka na jeho území, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5, případně v odstavci 6;
- b) existuje některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo v čl. 20 odst. 2;
- c) bylo dosaženo maximální doby pobytu uvedené v odstavci 1.

8. Výzkumným pracovníkům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.
9. Příslušné orgány druhého členského státu neprodleně písemně informují příslušné orgány prvního členského státu a oznamovatele o svých námitkách proti přesunu. Pokud druhý členský stát vznesl proti přesunu námitky podle odstavce 7 a k přesunu dosud nedošlo, není výzkumnému pracovníkovi dovoleno provádět část výzkumu ve výzkumné organizaci v druhém členském státě. Pokud se již přesun uskutečnil, použije se čl. 32 odst. 4.
10. Po uplynutí lhůty pro vznesení námitek může druhý členský stát vydat výzkumnému pracovníkovi doklad o tom, že má právo pobytu na jeho území a požívá práv stanovených v této směrnici.

Článek 29

Dlouhodobá mobilita výzkumných pracovníků

1. Pokud jde o výzkumné pracovníky, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a mají v úmyslu pobývat v jednom nebo více druhých členských státech po dobu delší než 180 dnů na členský stát s cílem provádět část svého výzkumu v jakékoli výzkumné organizaci, druhý členský stát:
  - a) použije článek 28 a umožní výzkumnému pracovníkovi pobývat na daném území na základě a po dobu platnosti povolení vydaného prvním členským státem nebo
  - b) uplatní postup stanovený v odstavcích 2 až 7.

Druhý členský stát může stanovit maximální dobu trvání dlouhodobé mobility výzkumných pracovníků, jež nesmí být kratší než 360 dnů.

2. Je-li podána žádost o dlouhodobou mobilitu:
  - a) druhý členský stát může vyžadovat, aby výzkumný pracovník, výzkumná organizace v prvním členském státě nebo výzkumná organizace v druhém členském státě předložili následující dokumenty a informace:
    - i) platný cestovní doklad podle čl. 7 odst. 1 písm. a) a platné povolení vydané prvním členským státem,
    - ii) doklad o tom, že výzkumný pracovník má zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1) písm. c),
    - iii) doklad o tom, že během svého pobytu bude mít výzkumný pracovník dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. e), jakož i k pokrytí nákladů na cestu do prvního členského státu v případech uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. b),
    - iv) dohodu o hostování v prvním členském státě podle článku 10 nebo, vyžaduje-li to druhý členský stát, dohodu o hostování uzavřenou s výzkumnou organizací v druhém členském státě,
    - v) plánovanou dobu mobility, včetně konkrétních dat, nejsou-li specifikovány v některém z dokumentů předložených žadatelem.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby žadatel uvedl adresu dotčeného výzkumného pracovníka na jeho území. Pokud vnitrostátní právní předpisy druhého členského státu vyžadují, aby byla v době podání žádosti uvedena adresa, a dotčený výzkumný pracovník doposud nezná svou budoucí adresu, tento členský stát akceptuje adresu dočasnou. V takovém případě výzkumný pracovník uvede adresu svého trvalého bydliště nejpozději v okamžiku vydání povolení k dlouhodobé mobilitě.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby žadatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí;

- b) druhý členský stát přijme rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu a oznámí jej písemně žadateli, a to co nejdříve, avšak nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla úplná žádost podána příslušným orgánům druhého členského státu;
- c) po výzkumném pracovníkovi se nevyžaduje, aby opustil území členských států za účelem podání žádosti, a nepodléhá vízové povinnosti;

- d) výzkumný pracovník smí provádět část výzkumu ve výzkumné organizaci ve druhém členském státě do přijetí rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu příslušnými orgány, pokud:
- i) neuplynula doba uvedená v čl. 28 odst. 1 ani doba platnosti povolení vydaného prvním členským státem a
  - ii) byla úplná žádost podána v druhém členském státě nejpozději 30 dnů před začátkem dlouhodobé mobility výzkumného pracovníka, vyžaduje-li to druhý členský stát;
- e) žádost o dlouhodobou mobilitu nelze podat současně s oznámením o krátkodobé mobilitě. Pokud potřeba dlouhodobé mobility vyvstane po zahájení krátkodobé mobility výzkumného pracovníka, může druhý členský stát požadovat, aby byla žádost o dlouhodobou mobilitu podána nejpozději 30 dnů před koncem krátkodobé mobility.
3. Druhý členský stát může žádost o dlouhodobou mobilitu zamítnout, pokud:
- a) nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 2 písm. a);
  - b) existuje některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v článku 20, s výjimkou odst. 1 písm. a) uvedeného článku;
  - c) doba platnosti povolení výzkumného pracovníka v prvním členském státě uplyne během řízení o žádosti nebo
  - d) bylo dosaženo maximální doby pobytu uvedené v odst. 1 druhém pododstavci.
4. Výzkumným pracovníkům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.
5. Pokud druhý členský stát přijme kladné rozhodnutí ohledně žádosti o dlouhodobou mobilitu, jak je uvedena v odstavci 2 tohoto článku, vydá se výzkumnému pracovníkovi povolení v souladu s čl. 17 odst. 4. Druhý členský stát informuje o vydání povolení k dlouhodobé mobilitě příslušné orgány prvního členského státu.
6. Druhý členský stát může odejmout povolení k dlouhodobé mobilitě, pokud:
- a) nejsou nebo již nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 2 písm. a) nebo v odstavci 4 tohoto článku nebo
  - b) existuje některý z důvodů pro odnětí povolení uvedených v článku 21, s výjimkou čl. 21 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) a odstavců 3, 5 a 6.
7. Pokud členský stát přijímá rozhodnutí o dlouhodobé mobilitě, použije se čl. 34 odst. 2 až 5.

Článek 30

Mobilita rodinných příslušníků výzkumných pracovníků

1. Rodinní příslušníci výzkumného pracovníka, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem doprovázet výzkumného pracovníka.
2. Pokud druhý členský stát uplatňuje oznamovací postup uvedený v čl. 28 odst. 2, vyžaduje předložení těchto dokumentů a informací:
- a) dokumenty a informace požadované podle čl. 28 odst. 5 a odst. 6 písm. b), c) a d) týkající se rodinných příslušníků doprovázejících výzkumného pracovníka;
  - b) doklad o tom, že rodinný příslušník pobýval v prvním členském státě jako rodinný příslušník výzkumného pracovníka v souladu s článkem 26.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby oznamovatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

Druhý členský stát může vznést námitky proti přesunu rodinného příslušníka na jeho území, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci. Na tyto rodinné příslušníky se použije čl. 28 odst. 7 písm. b) a c) a odst. 9.

3. Pokud druhý členský stát uplatňuje postup uvedený v čl. 29 odst. 1 písm. b), podá výzkumný pracovník či rodinní příslušníci výzkumného pracovníka žádost příslušným orgánům druhého členského státu. Druhý členský stát vyžaduje, aby žadatel v souvislosti se svými rodinnými příslušníky předložil následující dokumenty a informace:

- a) dokumenty a informace požadované podle čl. 29 odst. 2 písm. a) bodů i), ii), iii) a v) týkající se rodinných příslušníků doprovázejících výzkumného pracovníka;
- b) doklad o tom, že rodinný příslušník pobýval v prvním členském státě jako rodinný příslušník výzkumného pracovníka v souladu s článkem 26.

Druhý členský stát může požadovat, aby žadatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu, nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

Druhý členský stát může zamítnout žádost o dlouhodobou mobilitu, pokud jde o přesun rodinného příslušníka na jeho území, nejsou-li splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci. Na tyto rodinné příslušníky se použije čl. 29 odst. 2 písm. b) a c), odst. 3 písm. b), c) a d), odst. 5, odst. 6 písm. b) a odst. 7.

Platnost povolení k dlouhodobé mobilitě rodinných příslušníků obecně končí dnem uplynutí doby platnosti povolení výzkumného pracovníka vydaného druhým členským státem.

Povolení k dlouhodobé mobilitě rodinných příslušníků může být odňato nebo může být odmítnuto jeho prodloužení, pokud je odňato povolení k dlouhodobé mobilitě výzkumného pracovníka, kterého doprovázejí, nebo je odmítnuto jeho prodloužení a tito rodinní příslušníci nepožívají samostatného práva pobytu.

4. Rodinným příslušníkům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.

Článek 31

Mobilita studentů

1. Studenti, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a vztahuje se na ně program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility nebo dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam po dobu až 360 dnů na členský stát s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 10.

Student, na nějž se nevztahuje program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility ani dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, podá žádost o povolení ke vstupu a pobytu v druhém členském státě s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci v souladu s články 7 a 11.

2. Druhý členský stát může vyžadovat, aby vysokoškolská instituce v prvním členském státě, vysokoškolská instituce v druhém členském státě nebo student oznámili příslušným orgánům prvního členského státu a druhého členského státu úmysl studenta absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci v druhém členském státě.

V takových případech druhý členský stát umožní, aby oznámení bylo provedeno buď:

- a) v době podání žádosti v prvním členském státě, je-li přesun do druhého členského státu plánován již v této fázi, nebo
- b) poté, co byl student přijat v prvním členském státě, jakmile je plánovaný přesun do druhého členského státu znám.

3. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. a) a pokud druhý členský stát nevznesl námitky u prvního členského státu podle odstavce 7, může k přesunu studenta do druhého členského státu dojít kdykoli během doby platnosti povolení.

4. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. b) a pokud druhý členský stát nevznesl proti přesunu studenta žádné písemné námitky podle odstavců 7 a 9, je přesun do druhého členského státu považován za schválený a může být proveden.

5. V oznámení se uvede platný cestovní doklad v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) a platné povolení vydané prvním členským státem na celé období mobility.
6. Druhý členský stát může vyžadovat, aby byly s oznámením předloženy tyto dokumenty a informace:
- doklad o tom, že student absolvuje část studia v druhém členském státě v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo na základě dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, a doklad o tom, že student byl přijat ke studiu na vysokoškolské instituci v druhém členském státě;
  - plánovaná doba mobility, včetně konkrétních dat, nejsou-li specifikovány v dokladech podle písmene a);
  - doklad o tom, že student má zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1) písm. c);
  - doklad o tom, že během svého pobytu bude mít student dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. e), jakož i k pokrytí nákladů na své studium a nákladů na cestu do prvního členského státu v případech uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. b);
  - případně doklad o zaplacení poplatků účtovaných vysokoškolskou institucí.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby před zahájením mobility oznamovatel poskytl adresu dotčeného studenta na území druhého členského státu.

Členské státy mohou vyžadovat, aby oznamovatel předložil dokumenty v úředním jazyce dotčeného členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

7. Druhý členský stát může na základě úplného oznámení uvedeného v odstavci 2 do 30 dnů od jeho obdržení vznést námitky proti přesunu studenta na jeho území, pokud:
- nejdou splněny podmínky stanovené v odstavcích 5 nebo 6;
  - existuje některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo čl. 20 odst. 2;
  - bylo dosaženo maximální doby pobytu uvedené v odstavci 1.
8. Studentům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.
9. Příslušné orgány druhého členského státu neprodleně písemně informují příslušné orgány prvního členského státu a oznamovatele o svých námitkách proti přesunu. Pokud druhý členský stát vznesl proti přesunu námitky podle odstavce 7, není studentu dovoleno absolvovat část studia ve vysokoškolské instituci v druhém členském státě.
10. Po uplynutí lhůty pro vznesení námitek může druhý členský stát vydat studentovi doklad o tom, že má právo pobytu na jeho území a požívá práv stanovených v této směrnici.

Článek 32

Záruky a sankce v případě mobility

1. Pokud povolení pro účely výzkumu nebo studia vydaly příslušné orgány členského státu, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a výzkumný pracovník nebo student překročí vnější hranici s cílem vstoupit do druhého členského státu v rámci mobility, jsou příslušné orgány druhého členského státu oprávněny vyžadovat k doložení mobility platné povolení vydané prvním členským státem a:
- kopii oznámení podle čl. 28 odst. 2 nebo čl. 31 odst. 2, nebo
  - pokud druhý členský stát umožňuje mobilitu bez oznámení, doklad o tom, že student absolvuje část studia v druhém členském státě v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo na základě dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, nebo v případě výzkumných pracovníků buď kopii dohody o hostování uvádějící podrobné informace o mobilitě výzkumného pracovníka, nebo pokud podrobnosti mobility nejsou uvedeny v dohodě o hostování, dopis výzkumné organizace v druhém členském státě, v němž je uvedena alespoň doba trvání mobility v rámci Unie a umístění výzkumné organizace v druhém členském státě.

V případě rodinných příslušníků výzkumného pracovníka jsou příslušné orgány druhého členského státu oprávněny vyžadovat k doložení mobility platné povolení vydané prvním členským státem a kopii oznámení podle čl. 30 odst. 2 nebo doklad o tom, že doprovázejí výzkumného pracovníka.

2. Pokud příslušné orgány prvního členského státu povolení odejmou, informují případně okamžitě orgány druhého členského státu.
3. Druhý členský stát může vyžadovat, aby jej hostitelský subjekt ve druhém členském státě nebo výzkumný pracovník nebo student informovali o jakékoli změně, která má dopad na podmínky, na jejichž základě byla mobilita umožněna.
4. Pokud výzkumný pracovník nebo případně jeho rodinní příslušníci nebo student nesplňují podmínky pro mobilitu:
  - a) druhý členský stát může požadovat, aby výzkumný pracovník a případně jeho rodinní příslušníci nebo student okamžitě ukončili veškeré činnosti a opustili jeho území;
  - b) první členský stát na žádost druhého členského státu neprodleně a bez formalit umožní opětovný vstup výzkumného pracovníka a případně jeho rodinných příslušníků nebo studenta. To platí i v případě, že doba platnosti povolení vydaného prvním členským státem uplynula v době mobility v rámci druhého členského státu, nebo bylo povolení v uvedené době odňato.
5. Překročí-li výzkumný pracovník nebo jeho rodinní příslušníci nebo student vnější hranici členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, konzultuje tento členský stát Schengenský informační systém. Uvedený členský stát odepré vstup osobám, o nichž byl v Schengenském informačním systému pořízen záznam pro účely odepření vstupu a pobytu, nebo vznesl námitky proti mobilitě těchto osob.

KAPITOLA VII

ŘÍZENÍ A TRANSPARENTNOST

Článek 33

Sankce vůči hostitelským subjektům

Členské státy mohou stanovit sankce vůči hostitelským subjektům, nebo v případech, na které se vztahuje článek 24, vůči zaměstnavatelům, kteří nesplnili povinnosti podle této směrnice. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 34

Procesní záruky a transparentnost

1. Příslušné orgány dotčeného členského státu rozhodnou o žádosti o povolení nebo o jeho prodloužení a rozhodnutí písemně oznámí žadateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými vnitrostátními právními předpisy co nejdříve, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti.
2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku v případě, že postup přijímání souvisí se schváleným hostitelským subjektem podle článků 9 a 15, bude rozhodnutí o úplné žádosti přijato co nejdříve, nejpozději však do 60 dnů.
3. Pokud informace nebo dokumenty dodané jako podklad žádosti nejsou úplné, příslušné orgány v přiměřené lhůtě informují žadatele o požadovaných dodatečných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 nebo 2 se staví do doby, než příslušné orgány obdrží požadované dodatečné informace. Pokud nejsou dodatečné informace nebo dokumenty v této lhůtě poskytnuty, může být žádost zamítnuta.
4. Odůvodnění rozhodnutí, kterým se žádost prohlašuje za nepřijatelnou nebo se zamítá, nebo kterým se odmítá prodloužení, se písemně sdělí žadateli. Odůvodnění rozhodnutí o odnětí povolení se písemně sdělí státnímu příslušníkovi třetí země. Odůvodnění rozhodnutí o odnětí povolení lze písemně sdělit rovněž hostitelskému subjektu.

5. Proti jakémukoli rozhodnutí, kterým se žádost o povolení prohlašuje za nepřijatelnou nebo se zamítá či kterým se odmítá prodloužení povolení nebo se povolení odnímá, je možné podat opravný prostředek v dotčeném členském státě v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy. V písemném oznámení se uvede soud nebo správní orgán, ke kterému lze podat opravný prostředek, a lhůta pro podání tohoto opravného prostředku.

Článek 35

Transparentnost a přístup k informacím

Členské státy zajistí, aby žadatelé měli snadný přístup k informacím o veškerých dokladech nezbytných pro podání žádosti a informacím o podmínkách vstupu a pobytu, včetně informací o právech, povinnostech a procesních zárukách státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje tato směrnice, a případně jejich rodinných příslušníků. To zahrnuje případně vyšší měsíčních dostatečných prostředků, včetně dostatečných prostředků nezbytných k pokrytí nákladů na studium nebo stáž, aniž je dotčeno individuální posouzení, a k pokrytí příslušných poplatků.

Příslušné orgány v každém členském státě zveřejní seznamy hostitelských subjektů schválených pro účely této směrnice. Aktualizované verze těchto seznamů se zveřejní co nejdříve po jejich případných změnách.

Článek 36

Poplatky

Členské státy mohou vyžadovat, aby státní příslušníci třetích zemí, případně rodinní příslušníci, nebo hostitelské subjekty hradili poplatky za vyřizování oznámení a žádostí podle této směrnice. Výše těchto poplatků nesmí být nepřiměřená ani nadměrná.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Spolupráce mezi kontaktními místy

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou efektivně spolupracovat a přijímat a předávat informace, které jsou nezbytné k provádění článků 28 až 32. Členské státy upřednostní výměnu informací elektronickou cestou.
2. Každý členský stát informuje ostatní členské státy prostřednictvím národních kontaktních míst uvedených v odstavci 1:
  - a) o postupech uplatňovaných na mobilitu uvedených v člácích 28 až 31;
  - b) zda tento členský stát umožňuje přijímání studentů a výzkumných pracovníků pouze prostřednictvím schválených výzkumných organizací nebo vysokoškolských institucí;
  - c) o mnohostranných programech pro studenty a výzkumné pracovníky zahrnujících opatření v oblasti mobility a dohodách mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi.

Článek 38

Statistika

1. Členské státy sdělí Komisi své statistiky týkající se počtu povolení vydaných pro účely této směrnice a počtu oznámení obdržných podle čl. 28 odst. 2 nebo čl. 31 odst. 2, a pokud možno o počtu státních příslušníků třetích zemí, jejichž povolení bylo prodlouženo nebo odňato. Stejným způsobem se sdělují statistiky o přijatých rodinných příslušnících výzkumných pracovníků. Tyto statistiky se člení podle občanství, a pokud možno podle doby platnosti povolení.
2. Statistiky uvedené v odstavci 1 se vypracovávají za referenční období jednoho kalendářního roku a sdělují se Komisi do šesti měsíců od uplynutí referenčního roku. Prvním referenčním rokem je 2019.
3. Statistiky uvedené v odstavci 1 se předkládají v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ⁽¹⁾.

Článek 39

Podávání zpráv

Komise pravidelně, a poprvé do 23. května 2023, podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a případně navrhne její změny.

Článek 40

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 23. května 2018. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 41

Zrušení

Směrnice 2004/114/ES a 2005/71/ES se zrušují v případě členských států, pro něž je tato směrnice závazná, s účinkem ode dne 24. května 2018, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt uvedených v příloze I části B pro provedení těchto směrnic ve vnitrostátním právu.

Ve vztahu k členským státům vázaným touto směrnicí se odkazy na zrušené směrnice považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávacími tabulkami obsaženými v příloze II.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

Článek 42

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 43

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 11. května 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

PŘÍLOHA I

Část A

Zrušené směrnice

(uvedené v článku 41)

Směrnice Rady 2004/114/ES (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12)

Směrnice Rady 2005/71/ES (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15)

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 41)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Den použitelnosti
2004/114/ES	12.1.2007	
2005/71/ES	12.10.2007	

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulky

Směrnice 2004/114/ES	Tato směrnice
Čl. 1 písm. a)	Čl. 1 písm. a)
Čl. 1 písm. b)	—
—	Čl. 1 písm. b)
Čl. 2 větě	Čl. 3 větě
Čl. 2 písm. a)	Čl. 3 bod 1
Čl. 2 písm. b)	Čl. 3 bod 3
Čl. 2 písm. c)	Čl. 3 bod 4
Čl. 2 písm. d)	Čl. 3 bod 5
—	Čl. 3 bod 6
Čl. 2 písm. e)	Čl. 3 body 11 a 13
Čl. 2 písm. f)	Čl. 3 bod 7
Čl. 2 písm. g)	Čl. 3 bod 22
—	Čl. 3 bod 8
—	Čl. 3 bod 12
—	Čl. 3 body 14 až 21
—	Čl. 3 body 23 a 24
Čl. 3 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 písm. a) až d)	Čl. 2 odst. 2 písm. a) až d)
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	—
—	Čl. 2 odst. 2 písm. e) až g)
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Čl. 5 odst. 1
—	Čl. 5 odst. 2 a 3
—	Článek 6
Čl. 6 odst. 1 písm. a) až c) a e)	Čl. 7 odst. 1 písm. a) až d)
Čl. 6 odst. 1 písm. d)	Čl. 7 odst. 6
Čl. 6 odst. 2	—
—	Čl. 7 odst. 2 a 3
Čl. 7 odst. 1 větě	Čl. 11 odst. 1 větě
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 11 odst. 1 písm. a)
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e) a čl. 11 odst. 1 písm. d)
Čl. 7 odst. 1 písm. c)	Čl. 11 odst. 1 písm. c)
Čl. 7 odst. 1 písm. d)	Čl. 11 odst. 1 písm. b)

Směrnice 2004/114/ES	Tato směrnice
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
—	Čl. 11 odst. 3
Článek 8	Článek 31
Čl. 9 odst. 1 a 2	Čl. 12 odst. 1 a 2
Čl. 10 návětí	Čl. 13 odst. 1 návětí
Čl. 10 písm. a)	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 13 odst. 1 písm. b)
Čl. 10 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e) čl. 13 odst. 1 písm. c)
Čl. 10 písm. c)	Čl. 13 odst. 1 písm. d)
—	Čl. 13 odst. 1 písm. e) a f)
—	Čl. 13 odst. 2 až 4
Čl. 11 návětí	Čl. 14 odst. 1 návětí
Čl. 11 písm. a)	Čl. 14 odst. 2
Čl. 11 písm. b)	Čl. 14 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 14 odst. 1 písm. b)
Čl. 11 písm. c)	Čl. 14 odst. 1 písm. c)
Čl. 11 písm. d)	Čl. 14 odst. 1 písm. d)
Čl. 12 odst. 1	Čl. 18 odst. 2
Čl. 12 odst. 2	Čl. 21 odst. 2 písm. f)
Článek 13	Čl. 18 odst. 4
Článek 14	Čl. 18 odst. 6
Článek 15	Čl. 18 odst. 7
—	Čl. 18 odst. 3, 5, 8 a 9
—	Články 16, 17 a 19
Čl. 16 odst. 1	Čl. 21 odst. 1 písm. a) a b)
—	Čl. 21 odst. 1 písm. c) a d)
Čl. 16 odst. 2	Čl. 21 odst. 4
—	Čl. 21 odst. 2 písm. a) až e)
—	Čl. 21 odst. 3
—	Čl. 21 odst. 5 až 7
—	Čl. 22 odst. 3 a 4
Čl. 17 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 24 odst. 1
Čl. 17 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 24 odst. 3
Čl. 17 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 24 odst. 2
Čl. 17 odst. 2	Čl. 24 odst. 3
Čl. 17 odst. 3 a 4	—
—	Článek 24
—	Článek 27

Směrnice 2004/114/ES	Tato směrnice
—	Článek 30
—	Články 32 a 33
Čl. 18 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 2
Čl. 18 odst. 2, 3 a 4	Čl. 34 odst. 3, 4 a 5
Článek 19	—
—	Čl. 35 první pododstavec
Článek 20	Článek 36
—	Články 37 a 38
Článek 21	Článek 39
Články 22 až 25	—
—	Články 40 a 42
Článek 26	Článek 43
—	Přílohy I a II

Směrnice 2005/71/ES	Tato směrnice
Článek 1	Čl. 1 písm. a)
Článek 2, návětí	Čl. 3 návětí
Čl. 2, písm. a)	Čl. 3 bod 1
Čl. 2 písm. b)	Čl. 3 bod 9
Čl. 2 písm. c)	Čl. 3 bod 10
Čl. 2 písm. d)	Čl. 3 bod 2
Čl. 2 písm. e)	Čl. 3 bod 22
Čl. 3, odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 písm. a)	Čl. 2 odst.2 písm.a)
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 2 odst. 2 písm.b)
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	—
Článek 4	Article 4
Čl. 5 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 8 odst. 2
Čl. 5 odst. 4	Čl. 10 odst. 7
Čl. 5 odst. 5	Čl. 35 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 6	Čl. 9 odst. 3
Čl. 5 odst. 7	Čl. 10 odst. 8

Směrnice 2005/71/ES	Tato směrnice
Čl. 6 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
—	Čl. 10 odst. 2
Čl. 6 odst. 2 písm. a)	Čl. 10 odst. 4
Čl. 6 odst. 2 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e)
Čl. 6 odst. 2 písm. c)	Čl. 7 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 2 písm. d)	Čl. 10 odst. 3
Čl. 6 odst. 3	—
Čl. 6 odst. 4 a 5	Čl. 10, odst. 5 a 6
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 1 písm. a)
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 8 odst. 1
Čl. 7 odst. 1 písm. c)	Čl. 8 odst. 2
Čl. 7, odst. 1 písm. d)	Čl. 7 odst. 6
Čl. 7 odst. 1 poslední pododstavec	—
Čl. 7 odst. 2	—
Čl. 7 odst. 3	Čl. 5 odst. 3
Článek 8	Čl. 18 odst. 1
Článek 9	Článek 26
Čl. 10, odst. 1	Čl. 21 odst. 1 písm. a), b) a d)
Čl. 10 odst. 2	Čl. 21 odst. 4
Čl. 11 odst. 1 a 2	Článek 23
Článek 12	Čl. 22 odst. 1 a 2
Článek 13	Články 28 a 29
Čl. 14 odst. 1	Čl. 7 odst. 5
Čl. 14 odst. 2 a 3	Čl. 7 odst. 4
Čl. 14 odst. 4	Čl. 5 odst. 3
Čl. 15 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 2
Čl. 15 odst. 2	Čl. 34 odst. 3
Čl. 15 odst. 3	Čl. 34 odst. 4
Čl. 15 odst. 4	Čl. 34 odst. 5
Článek 16	Článek 39
Články 17 až 20	—
Článek 21	Článek 43